

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
ตุลาคม 2552

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
ตุลาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
ตุลาคม 2552

พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์. (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า* ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.ธณัยวงศ์ กীরตวานิชย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คนโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สถิติ Chi-Square ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้าน เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวน

บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้าน เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ปัจจัยด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

FACTORS INFLUENCING BANGKOK INVESTOR ON DECISION MAKING OF
SET50 INDEX FUTURES

AN ABSTRACT
BY
PIMLADA PATTANAWARAROJ

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Marketing
at Srinakharinwirot University
October 2009

Pimlada Pattanawararoj. (2009). *Factors influencing Bangkok Investors on Decision Making of SET50 Index Futures*. Master's Project. M.B.A. (Marketing).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor:
Dr. Thanaiwong Kirativanich.

The purpose of this research was to study Factors influencing Bangkok Investors on Decision Making of SET50 Index Futures. Sample group used in this study was in the amount of 400 persons. The questionnaire was used to collect the data. Statistics used for data analysis was Percentage, Mean, Score, Standard Deviation and Chi – Square test.

The results of this research revealed that:

Average income per month had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most major trading method used, and the most type of investment feature at statistically significant level of 0.05

Investment experiences in SET 50 Index Futures had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of cash collateral required when making decision, trading frequency per month and the most investment analysis used in making decision at statistically significant level of 0.05

Risk tolerance characteristic had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of cash collateral required when making decision and trading frequency per month at statistically significant level of 0.05

Self confidence characteristic had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision and trading frequency per month at statistically significant level of 0.05

Use reason in making decision characteristic had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most major trading method used, the most type of investment feature and

the most investment analysis used in making decision at statistically significant level of 0.05

Caution characteristic had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most major trading method used, and the most investment analysis used in making decision at statistically significant level of 0.05

Information factor had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most major trading method used and the most type of investment feature at statistically significant level of 0.05

Economic and political factor had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most major trading method used and the most type of investment feature at statistically significant level of 0.05

Foreign situational factor had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most type of investment feature and the most investment analysis used in making decision at statistically significant level of 0.05

Product factor of SET50 Index Futures had influenced on Bangkok investors' decision making on SET50 Index Futures in the aspects of major reason on making decision, cash collateral required when making decision, trading frequency per month, the most type of investment feature and the most investment analysis used in making decision at statistically significant level of 0.05 at statistically significant level of 0.05

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์ ดร. ธนัยวงศ์ กิรติวานิชย์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อธิบายให้ผู้วิจัยเข้าใจ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์ พูนสุขและอาจารย์ ดร. วราภรณ์ อติศรประเสริฐ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือและเป็นกรรมการสอบ ตลอดจนให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ และคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาผู้ให้คำสั่งสอนแก่ผู้วิจัย ในการดำเนินชีวิต ด้วยคุณธรรม สติปัญญาและความพากเพียรมาโดยตลอด และขอขอบคุณ พี่น้อง ตลอดจนเพื่อน ๆ ร่วมหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร รุ่นที่ 8 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ห่วงใยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา ซึ่งมีส่วนสำคัญให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

พิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	10
ทฤษฎีการลงทุน.....	13
จุดมุ่งหมายในการลงทุน.....	14
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน.....	17
ทฤษฎีผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุน.....	20
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิง.....	23
SET50.....	23
.....	23
ความหมาย และ ความเป็นมาของตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทย.....	33
ประวัติและบทบาทของ บริษัท ตลาดอนุพันธ์ประเทศไทย จำกัด.....	37
(มหาชน).....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
 3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	 42
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	146
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	151
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	151
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	155
.....	161
อภิปรายผล.....	165
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	167
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	
บรรณานุกรม	169
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	173
ภาคผนวก ข	178
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	180

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	55
2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเป็นจริงเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร.....	58
3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร.....	59
4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร.....	60
5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง.....	61
6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ.....	62
7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50.....	63
8 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร.....	64
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี	67

10	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน.....	69
----	---	----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	70
12 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....	71
13 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	72
14 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....	73
15 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน..	74
16 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน.....	76
17 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	77
18 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....	78
19 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	79
20 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....	80
21 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน.....	81

22	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือก ตัดสินใจลงทุน.....	83
----	--	----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อ ลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	84
24 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ย ต่อเดือน.....	85
25 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	86
26 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มาก ที่สุด.....	87
27 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ การตัดสินใจลงทุน.....	88
28 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน.....	90
29 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อ ตัดสินใจลงทุน.....	91
30 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....	92
31 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	93
32 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....	94

33	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ ตัดสินใจลงทุน.....	95
----	---	----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
34 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือก ตัดสินใจลงทุน.....	97
35 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อ ลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	98
36 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ย ต่อเดือน.....	99
37 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	100
38 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มาก ที่สุด.....	101
39 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ การตัดสินใจลงทุน.....	102
40 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือก ตัดสินใจลงทุน.....	104
41 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกัน เพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	105
42 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ย	106

43	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	107
----	---	-----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
44 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่ มากที่สุด.....	108
45 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ ตัดสินใจลงทุน.....	109
46 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน.....	112
47 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อ ตัดสินใจลงทุน.....	113
48 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....	114
49 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	116
50 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....	117
51 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและ การตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจ ลงทุน.....	118
52 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือก ตัดสินใจลงทุน.....	120
53 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกัน	121

54	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อ เดือน.....	123
----	--	-----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
55 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	124
56 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มาก ที่สุด.....	125
57 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ ตัดสินใจลงทุน.....	126
58 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน.....	129
59 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อ ตัดสินใจลงทุน.....	130
60 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....	131
61 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....	133
62 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....	134
63 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการ ตัดสินใจลงทุน.....	135
64 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้า อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้าน	137

65	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้าน จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน.....	138
----	--	-----

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
66	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน.....140
67	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด.....141
68	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด.....142
69	แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน.....144
70	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....146

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตราสารอนุพันธ์ (Derivatives) เป็นตราสารทางการเงินชนิดหนึ่ง ที่มีคุณลักษณะพิเศษ คือ เป็นตราสารที่มีมูลค่าขึ้นอยู่กับสินทรัพย์อื่น ๆ ที่ตราสารอนุพันธ์นั้นอ้างอิงอยู่ โดยสินทรัพย์ที่ตราสารอนุพันธ์อ้างอิง จะเรียกว่า "สินทรัพย์อ้างอิง (Underlying Asset)" ซึ่งอาจจะเป็นสินทรัพย์โภคภัณฑ์ เช่น น้ำมัน/ราคาน้ำมัน ข้าว/ราคาข้าว บ้าน/ราคาบ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้นสามัญ เงินตราต่างประเทศ เป็นต้น โดยประโยชน์ทั่วไปของตราสารอนุพันธ์ คือ การนำตราสารอนุพันธ์ไปใช้ในการหาราคาในอนาคต การนำตราสารอนุพันธ์ไปใช้ลดความเสี่ยง และการนำตราสารอนุพันธ์ไปเก็งกำไร เป็นต้น (บริษัท ตลาดอนุพันธ์(ประเทศไทย) จำกัด. 2548: ออนไลน์)

การทำธุรกรรมในตลาดอนุพันธ์ มีวัตถุประสงค์ทั้งเพื่อการลงทุน การจัดการเงินลงทุน และการควบคุมความเสี่ยงต่างๆ โดยตลาดอนุพันธ์มีบทบาทสำคัญในการสร้างเสถียรภาพในตลาดการเงินและระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากตราสารอนุพันธ์สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนหรือผู้ประกอบการต้องเผชิญได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความหลากหลายของสินทรัพย์อ้างอิงนี้เอง ทำให้ตราสารอนุพันธ์สามารถใช้จัดการกับปัจจัยความเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างคล่องตัว เช่น ในภาคการผลิต ผู้ผลิตสามารถซื้ออนุพันธ์ที่อ้างอิงกับสินค้าต่างๆ ในการควบคุมราคาค้นทุนสินค้า ทั้งทางด้านต้นทุนราคาวัตถุดิบและต้นทุนด้านการผลิต นอกจากนี้ยังสามารถใช้ควบคุมราคาจัดจำหน่ายสินค้ารวมถึงสามารถควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่างๆ จากภายนอกได้ เช่น ควบคุมราคาอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น ในภาคการเงินก็เช่นกัน ผู้ลงทุนหรือผู้ที่ประกอบธุรกิจในตลาดทุนที่ต้องเผชิญความเสี่ยง ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน และความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในหลักทรัพย์ การใช้ตราสารอนุพันธ์ทางการเงินนี้ จะช่วยให้ผู้ลงทุนและผู้ประกอบธุรกิจในตลาดทุนสามารถบริหารความเสี่ยงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยหลักๆ แล้วตราสารอนุพันธ์ที่ซื้อขายกันในตลาดเงินทั่วโลก สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่

1. ฟิวเจอร์ส (Futures) คือ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าซื้อขายผ่านตลาดอนุพันธ์ที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ เมื่อถึงเวลาที่กำหนดผู้ซื้อและผู้ขายมีพันธะต้องซื้อขายกันตามที่ตกลงในสัญญา

2. ออปชั่น (Options) คือ สัญญาสิทธิผู้ขายมีภาระต้องปฏิบัติตามพันธะในสัญญาในขณะที่ผู้ซื้อไม่มีสิทธิ จะเลือกใช้สิทธิหรือไม่ก็ได้

3. ฟอว์เวิร์ด (Forward) คือ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าคล้ายกับฟิวเจอร์ส แต่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงซื้อขายกันนอกตลาดที่มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ

4. สวอป (Swap) คือ ข้อตกลงระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป ในการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสดกันในอนาคต

ทั้งนี้ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีลักษณะเด่นเฉพาะ คือ เป็นตราสารอนุพันธ์ไม่มีมูลค่าในตัวเองแต่มูลค่าจะอ้างอิงกับราคาของ “สินทรัพย์อ้างอิง(Underlying Asset)” ที่ตราสารอนุพันธ์นั้นอ้างอิงอยู่ โดยตราสารอนุพันธ์มีอายุจำกัด และมี Leverage สูง แต่ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ในอัตราที่สูง ทั้งในด้านบวก (กำไร) และด้านลบ (ขาดทุน)

สำหรับตราสารอนุพันธ์ในประเทศไทยนั้น มีการจัดตั้งตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย (ต.ส.ล) หรือ Agricultural Futures Exchange of Thailand (AFET) ในปีพ.ศ. 2544 โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เป็นหน่วยงานกำกับดูแล ถือว่าเป็นตลาดอนุพันธ์แห่งแรกของประเทศไทย โดยมีเป้าหมายคือ การเป็นกลไกและเครื่องมือสำหรับเกษตรกรผู้ผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรในการบริหารความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพโดยได้เริ่มเปิดทำการซื้อขายเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ.2547 ต่อมาในปี พ.ศ.2546 รัฐสภาได้ผ่านความเห็นชอบพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ครอบคลุมการซื้อขายตราสารอนุพันธ์ทางการเงินซึ่งนำไปสู่การจัดตั้ง บริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน) หรือ TFEX เพื่อเป็นตลาดอนุพันธ์ทางการเงินแห่งแรกของประเทศไทย โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์(ก.ล.ต.) ทั้งนี้ตราสารอนุพันธ์ที่ซื้อขายใน TFEX มีอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน คือ สัญญาฟิวเจอร์ส (Futures) เริ่มซื้อขายเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2549 และสัญญาออปชั่น (Options) เริ่มซื้อขายเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2550 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2552) (บริษัท ตลาดอนุพันธ์(ประเทศไทย) จำกัด. 2548: ออนไลน์)

เนื่องด้วยปัจจุบัน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นสินค้าใหม่ที่นักลงทุนเริ่มที่รู้จัก โดยการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่นักลงทุน เพื่อให้ นักลงทุนสามารถมีทางเลือกในการลงทุน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักลงทุน และบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์ สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาตลาดอนุพันธ์ของประเทศให้มีเสถียรภาพและสะท้อนภาพที่แท้จริงของตลาดอนุพันธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคล ของนักลงทุน ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 อย่างไร
2. เพื่อเป็นข้อมูลให้บริษัทหลักทรัพย์ สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจ
3. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตลาดอนุพันธ์ในอนาคต
4. เพื่อเป็นแนวทางพัฒนามาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองนักลงทุนและให้นักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ในตลาดตราสารอนุพันธ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ในตลาด TFEX

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนที่เคยลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ตลาด TFEX แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (นราศรี ไวนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพื่อสำรองไว้เพื่อการสูญเสียอีก 4% เท่ากับ 15 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

วิธีการเก็บตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าซื้อขาย 10 อันดับแรก จากทั้งหมด 36 บริษัท ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ได้แก่

บริษัทหลักทรัพย์	มูลค่า(ล้านบาท)
บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด	27,361.43
บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป(ประเทศไทย) จำกัด	19,792.99
บริษัท ทรินิตี้ โพลาริส ฟิวเจอร์ส จำกัด	17,423.79
บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน)	15,997.59
บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด(มหาชน)	10,105.87
บริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน)	8,569.08
บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด(มหาชน)	7,894.09
บริษัทหลักทรัพย์ เอเซียพลัส จำกัด(มหาชน)	6,251.17
บริษัทหลักทรัพย์ ซีมีโก จำกัด(มหาชน)	6,180.43
บริษัท อยุรยา ดิริฟวทีฟส์ จำกัด	6,083.72

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทจำนวนเท่าๆ กัน บริษัทละ 40 ชุด

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บตัวอย่างในแต่ละบริษัท บริษัทละ 40 ชุดรวม 400 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้และนำไปเก็บข้อมูลตามบริษัทหลักทรัพย์

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 20-30 ปี

1.1.2.2 31-40 ปี

1.1.2.3 41-50 ปี

1.1.2.4 51-60 ปี

1.1.2.5 61 ปีขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส

1.1.3.3 หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพ

1.1.5.1 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ

1.1.5.4 อื่นๆ

1.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.6.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.1.6.2 20,001-40,000 บาท

1.1.6.3 40,001-60,000 บาท

1.1.6.4 60,001-80,000 บาท

1.1.6.5 ตั้งแต่ 80,000 ขึ้นไป

1.1.7 ประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

1.1.7.1 น้อยกว่า 1 ปี

1.1.7.2 ระหว่าง 1-2 ปี

1.1.7.3 2 ปีขึ้นไป

1.1.8 ปัจจุบันท่านมีการลงทุนตราสารประเภทใดบ้าง

1.1.8.1 ลงทุนในหลักทรัพย์

1.1.8.2 ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

1.1.8.3 ลงทุนทั้งในหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับ

ดัชนี SET50

1.2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

1.2.1 ยอมรับความเสี่ยงได้ดี

1.2.2 เชื้อมั่นในตนเอง

1.2.3 ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ

1.2.4 รอบคอบระมัดระวัง

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

1.3.1 ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

1.3.2 ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง

1.3.3 ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ

1.3.4 ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตราสารอนุพันธ์ หมายถึง สัญญาหรือเครื่องมือทางการเงินที่มูลค่าของสัญญาขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินทรัพย์อ้างอิง (Underlying asset) ตราสารอนุพันธ์แบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น ออปชั่น (Options) สวอป (Swap) ฟอว์เวิร์ด (Forward) และฟิวเจอร์ส (Futures)

2. SET50 Index Futures หมายถึง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงดัชนี SET50

3. นักลงทุน หมายถึง บุคคลธรรมดาและประชาชนที่มีสัญชาติไทยที่เคยลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ตลาดตราสารอนุพันธ์ และตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ซึ่งแสดงความจำนงเป็นลูกค้าโดยเปิดบัญชีผ่านบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นสมาชิกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4. บริษัทสมาชิก หมายถึง บริษัทหลักทรัพย์ และ/หรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ และได้รับ

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพล หมายถึง ปัจจัยที่มีผลทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุน และปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

6. การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์ทิศทางของราคาฟิวเจอร์สที่เกิดขึ้นในอนาคตโดยใช้ปัจจัยทางด้านมหภาคเช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม มาเป็นตัวแปรสำคัญในการวิเคราะห์

7. การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง วิธีการพยากรณ์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในอนาคตโดยอาศัยราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในอดีตมาเป็นปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์แนวโน้มของราคาในอนาคต

8. Day Trader หมายถึง นักเก็งกำไรประเภทหนึ่งที่ซื้อขายฟิวเจอร์สและปิดสถานะในสัญญาภายในหนึ่งวันโดยจะไม่ปล่อยให้ตนเองมีสถานะคงค้างในสัญญาข้ามวัน ผู้ลงทุนเหล่านี้หวังเก็งกำไรในระยะสั้น และบางกรณีอาจทำการซื้อขายมากกว่าหนึ่งรอบในหนึ่งวัน นักเก็งกำไรประเภทนี้มักให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทางเทคนิคในการตัดสินใจลงทุน

9. Leverage หมายถึง การที่ผู้ลงทุนใช้เงินลงทุนน้อย แต่มีโอกาสที่จะได้กำไรหรือขาดทุนมากเมื่อเทียบกับเงินที่ลงทุนไปนั้น เช่น การลงทุนซื้อสัญญาฟิวเจอร์ส จะมีการจ่ายเงิน ณ วันทำสัญญาแค่ประมาณ 10% ของมูลค่าสัญญา จึงเท่ากับเป็นการยกระดักกำไร ทำให้ผู้ลงทุนสามารถใช้เงินลงทุนเพียงเล็กน้อยไปลงทุนในสัญญาที่มีมูลค่ามากได้

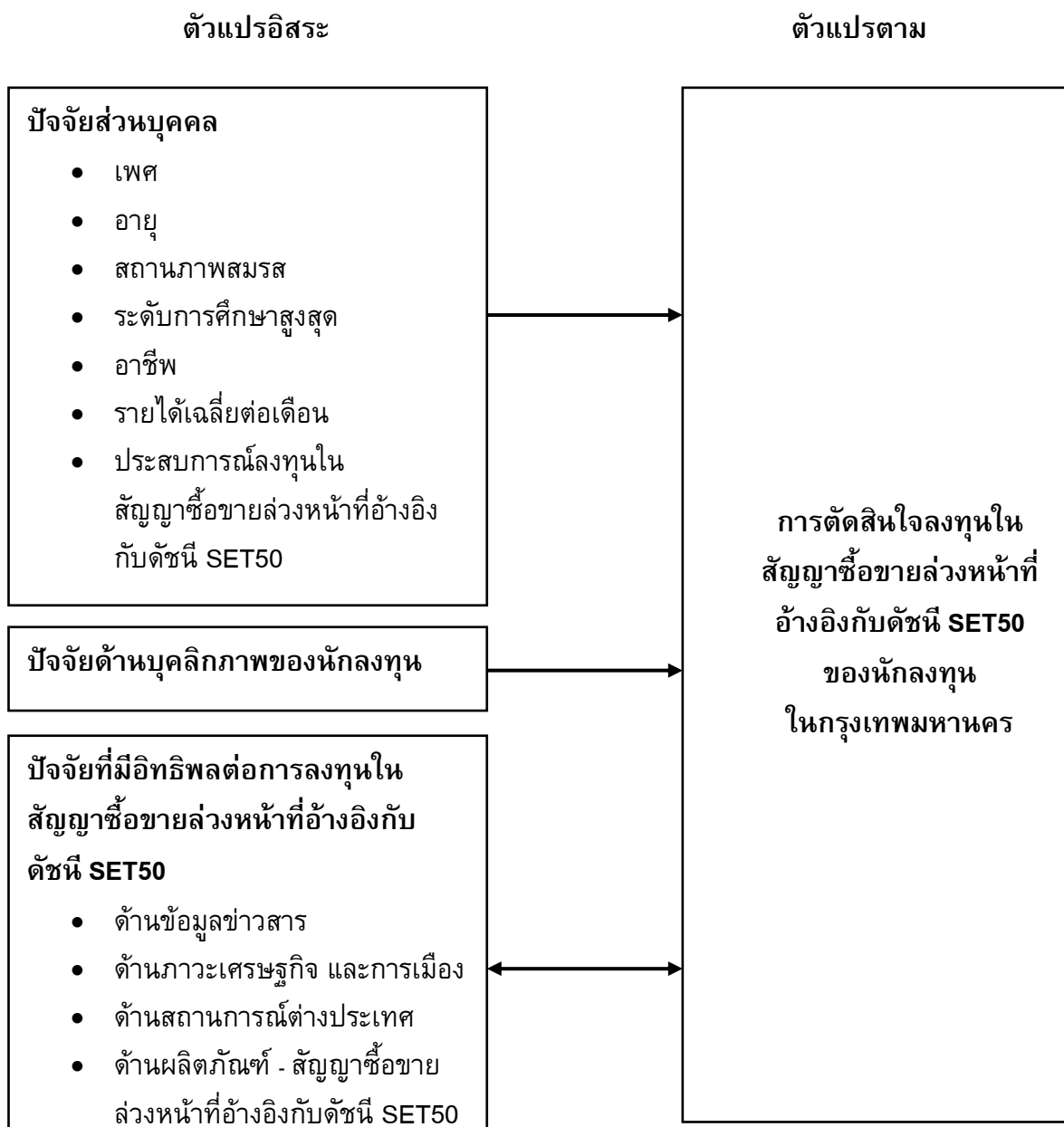
10. เงินประกันขั้นต่ำ (Maintenance Margin) หมายถึง ยอดคงเหลือขั้นต่ำของเงินประกันที่สำนักหักบัญชีหรือโบรกเกอร์กำหนดให้ต้องดำรงอยู่ในบัญชีเงินประกันของผู้ลงทุน ถ้ายอดคงเหลือตกลงต่ำกว่าระดับนี้ สำนักหักบัญชีหรือโบรกเกอร์จะเรียกผู้ลงทุนให้วางเงินประกันเพิ่ม เพื่อให้ดุลบัญชีมาร์จิ้นกลับมาอยู่ที่ระดับของเงินประกันขั้นต่ำ

11. เงินประกัน (Margin) หมายถึง เงินประกันที่ผู้ซื้อและผู้ขายสัญญาฟิวเจอร์สต้องวางไว้กับสำนักหักบัญชีหรือโบรกเกอร์เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ซื้อและผู้ขายจะไม่บิดพลิ้วจากการปฏิบัติตามภาระผูกพันของสัญญา หลังผู้ซื้อและผู้ขายทำการปิดสถานะในสัญญาและรับรู้กำไรขาดทุนแล้ว สำนักหักบัญชีหรือโบรกเกอร์จะคืนยอดเงินคงเหลือในบัญชีมาร์จิ้นให้ผู้ลงทุน

12. การเรียกเงินประกันเพิ่ม (Margin Call) หมายถึง การที่สำนักหักบัญชีหรือโบรกเกอร์เรียกให้ผู้ลงทุนนำเงินประกันมาวางเพิ่ม เนื่องจากยอดเงินคงเหลือในบัญชีมีระดับต่ำกว่าเงินประกันขั้นต่ำ (Maintenance Margin) ที่กำหนดไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
2. ทฤษฎีการลงทุน
3. จุดมุ่งหมายในการลงทุน
4. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักลงทุน
5. ทฤษฎีผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุน
6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
7. ความหมายและประเภทของตราสารอนุพันธ์ และความเป็นมาของตลาดอนุพันธ์

ในประเทศไทย

8. ประวัติและบทบาทของ บริษัท ตลาดอนุพันธ์ประเทศไทย จำกัด(มหาชน)
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ความหมายของประชากรศาสตร์

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2524: 272) ให้คำนิยามของคำว่า “ประชากร” คือ จำนวนคนทั้งหมดในพื้นที่แห่งหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือในขณะใดขณะหนึ่ง

เทียนฉาย กีระนันทน์ (2528: 14-15) ได้ให้ความหมายของประชากรศาสตร์ว่าเป็นเรื่องราวของประวัติศาสตร์ทางสังคม และธรรมชาติของมนุษย์ หรือความรู้เชิงคณิตศาสตร์เกี่ยวกับประชากร การเปลี่ยนแปลงและสภาวะทางกายภาพ สถิติปัญหา และศีลธรรมของมนุษย์

เกื้อ วงศ์บุญสิน (2545:2-7) ได้กล่าวถึงประชากรศาสตร์เชิงธุรกิจ (Business Demography) เป็นการนำเนื้อหาและระเบียบวิธีทางประชากรศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเสริมโอกาสในการดำเนินธุรกิจ โดยเน้นเนื้อหาที่ว่าด้วยผลกระทบจากตัวแปร อายุ รายได้ อาชีพ ที่อาจจะมีอิทธิพล หรือส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล องค์การ รวมทั้งพิจารณาถึงผลกระทบของกลุ่มปัจจัยหรือกลุ่มตัวแปรไม่ว่าจะเป็นตัวแปรอายุ รายได้ อาชีพ ที่จะมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของกิจกรรมที่กำลังดำเนินการ หรือที่กำลังวางแผนว่าจะดำเนินการทั้งนี้การศึกษาวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ดังกล่าว เป็นการเน้นเงื่อนไขปัจจัยทางประชากรทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่คาดประมาณหรือพยากรณ์ไปในอนาคตว่ามีส่วนกระทบ สภาพแวดล้อมของกิจกรรมที่จะดำเนินการอย่างไร รวมทั้งส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ

ในการใช้ข้อมูลทางประชากร รวมไปถึงการนำระเบียบวิธี ตลอดจนแนวทฤษฎีทางประชากรศาสตร์เพื่อศึกษาปัญหาและแสวงหาโอกาสเพื่อการบริหารจัดการที่ดีขึ้นในการยกระดับศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าซึ่งเป็นแนวทางที่ประเทศไทยกำลังแสวงหายุทธศาสตร์ในด้านพลังอำนาจทางเศรษฐกิจอยู่นั้นอาจนำแนวความคิดของ (พอล และ โทมัส) (Pol; & Thomas. 1997) มาปรับใช้พิจารณาเชื่อมโยงข้อมูลประชากรกับเรื่องต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถานที่ตั้ง (Site Analysis) ที่จะต้องพิจารณาควบคู่ไปกับข้อมูลทางประชากร เป็นกระบวนการในการเลือกสถานที่ตั้งใหม่ทางธุรกิจ รวมไปถึงการศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงวิธีตลอดจนกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ หรือการเปลี่ยนสถานที่ตั้งของคู่แข่งทางการค้า

2. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Planning) พิจารณาผลกระทบทั้งภายนอกและภายในองค์กรหรือประชาคม จากเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงทางประชากรที่จะส่งผลกระทบต่อการผลิตเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแนวการผลิตจากที่เคยเน้นประชากรกลุ่มอายุหนึ่งไปสู่การเน้นประชากรกลุ่มอายุอื่น ทั้งนี้รวมถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตจากการเน้นแรงงานไร้ฝีมือเป็นแรงงานมีฝีมือ ผลของเงื่อนไขดังกล่าวจะกระทบต่อการเตรียมกำลังแรงงานของบริษัทในอนาคต เพื่อให้เหมาะสมกับอุปสงค์ของลูกค้าต่อผลิตภัณฑ์ของบริษัทในอนาคต

3. ประชากรศาสตร์เชิงองค์กร (Organizational Demography) เน้นวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการขององค์กรโดยพิจารณาอายุและระดับการศึกษาของแรงงานที่มีอยู่ทั้งในปัจจุบันและความต้องการในอนาคตโดยเปรียบเทียบกับองค์กรของคู่แข่ง

4. การประเมินอาณาเขตของตลาด (Market Area Assessment) เป็นการวิเคราะห์เงื่อนไขทางประชากรภายในอาณาเขตตลาดของบริษัท หรืออาณาเขตที่คาดว่าจะเป็ตลาดใหม่หรือที่วางแผนจะเข้าไปเพิ่มสัดส่วนการตลาด Market Share)

5. โอกาสที่จะเป็นไปได้ด้านการเงินต่อพื้นที่ตลาด (Market Area Financial Potential) การทราบหรือคาดประมาณขอบเขตตลาดดังกล่าวในข้อ 4 หากมีข้อมูลความสามารถในการซื้อหรือความปรารถนา(Preferences) ที่จะซื้อทั้งบุคคล ครอบครัวและบริษัทห้างร้านสำหรับตลาดในอนาคต การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประเมินโอกาสที่จะเป็นไปได้ทางการเงินต่อพื้นที่ตลาดของบริษัทในอนาคตได้ด้วย

6. การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) ครอบคลุมถึงการศึกษางบดุลผลตอบแทนของการลงทุน และยุทธศาสตร์การใช้เงินทุน (Capital Expenditure Strategy) ซึ่งข้อมูลทาง

7. การพยากรณ์การขาย (Sales Forecasts) สำหรับตลาดเฉพาะอาจปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ หากการขายนั้นโยงกับเงื่อนไขทางประชากร

8. การตลาดแบบตั้งเป้าหมาย (Target Marketing) หากมีข้อมูลคุณลักษณะทางประชากร (Demographic Characteristics) ของลูกค้าชั้นดีของบริษัทจะทำให้สามารถวางแผนการกระจายสินค้าตัวใหม่ ให้ตรงกับลักษณะทางประชากรของลูกค้าชั้นดี หรือกลุ่มนั้น ๆ ได้ และถ้าตั้งสมมติฐานว่า ผู้บริโภคที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกับลูกค้าชั้นดีของบริษัทน่าจะมีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน หากบริษัทมีข้อมูลลูกค้าชั้นดีดังกล่าวแยกตามกลุ่มอายุ เพศ ที่อยู่อาศัย เบอร์โทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ การตั้งเป้าหมายการตลาดน่าจะอำนวยความสะดวกให้สามารถดำเนินการได้ดีกว่าไม่มีข้อมูลดังกล่าว

9. แผนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Logistics Planning) การทราบข้อมูลทางประชากรสามารถทำให้การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มประชากรบางกลุ่มอายุทำได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น เช่น การวางแผนเพื่อจัดรถโดยสารที่เหมาะสมเพื่อบริการให้แก่ประชาชน หากจำแนกตามกลุ่มอายุจะทำให้การจัดการมีการวิเคราะห์ความเฉพาะของประชากร กล่าวคือ ประชากรบางกลุ่มอายุอาจใช้รูปแบบการจัดการแบบเรียบง่าย ในขณะที่บางกลุ่มอายุ เช่น การบริการสำหรับผู้สูงอายุ การเตรียมการในการจัดการจะมีความสลับซับซ้อนเพิ่มขึ้น เช่น การจัดรถไฟฟ้าจำเป็นต้องมีบันไดเลื่อนหรือลิฟต์เนื่องจากความไม่สะดวกต่อผู้สูงอายุในการขึ้นบันไดสูง ๆ เป็นต้น

10. การพัฒนาสินค้าตัวใหม่ (New Product Development) การเพิ่มยอดขายสินค้าเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงให้สินค้า มีคุณภาพดีขึ้นหรือไม่ปรับปรุงก็อาจจะพัฒนาสินค้าตัวใหม่ ทั้งนี้การลงทุนด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า หรือด้านการผลิตสินค้าตัวใหม่มักมีการพิจารณาเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางประชากรที่คาดว่าจะเกิดโดยอาศัยการคาดประมาณขนาดและองค์ประกอบทางประชากรในฐานะดัชนีชี้วัดเบื้องต้นของการลงทุนในการวิจัยสินค้าใหม่ กล่าวคือ เป็นการใช้ข้อมูลทางประชากรเป็นฐานในการพยากรณ์อุปสงค์อุปทานของสินค้าตัวใหม่ ที่จะลงทุนผลิต เช่น หากจำนวนประชากรต่อหน่วยสินค้านั้นน้อยก็อาจไม่คุ้มทุนในการวิจัยพัฒนาเพื่อการผลิต เป็นต้น

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2529: 312-315) ได้กล่าวถึง ลักษณะผู้รับสารที่วิเคราะห์ ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งแต่ละบุคคล จะแตกต่างกันไปโดยมีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร ลักษณะประชากรศาสตร์คือ

1. เพศ (Gender) มีงานวิจัยที่พิสูจน์ว่า คุณลักษณะบางอย่างของเพศชาย และเพศหญิงที่ต่างกันส่งผลให้การสื่อสารของชายและหญิงต่างกัน

2. อายุ (Age) โดย ไอ แอล เจนิส และดีเรย์ (I.L. Janis; & D. Rife. 1980) ได้ทำการวิจัย และได้ผลสรุปว่า การชักจูงจิตใจหรือการโน้มน้าวจิตใจของคน จะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น

3. การศึกษา (Education) เป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้รับสาร เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูงจะสนใจข่าวสาร ไม่ค่อยเชื่ออะไรง่าย ๆ และมักเปิดรับสิ่งพิมพ์มาก

4. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล โดยมีรายงานหลายเรื่องที่ได้พิสูจน์แล้วว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมนั้น มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของคน

การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรและช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. 2539: 41)

2. ทฤษฎีการลงทุน

“การลงทุน” (Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสียงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี (เพชรี ขุมทรัพย์. 2544: 1)

“การลงทุน” หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่ง ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคต ซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ และคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดแก่กระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544: 7; อ้างอิงจาก Reilly. 1992. *Investments*.)

โดยการลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวรเช่น รถยนต์ รวมทั้ง การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงินแต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภค เงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้นหากขายได้ ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) หมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นั้นจะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสียงในการลงทุน ได้แก่ การลงทุนในสินค้าประเภททุน เครื่องจักร โรงงาน เพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน กำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำ

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Assets) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแม้เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทน ในรูปของอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และ ส่วนต่างราคา (Capital Gain) ซึ่งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

3. จุดมุ่งหมายในการลงทุน

ไชย ณ พล (2540: 7) กล่าวว่า มนุษย์ต้องมีเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง เมื่อมีเป้าหมายแล้ว การบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาคือ ความสำเร็จ ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินทุน (Security of Principle) หมายถึงการลงทุนที่มุ่งรักษาไว้ซึ่งเงินลงทุน โดยหวังที่จะได้รับเงินเงินลงทุนเป็นการแน่นอน นโยบายการลงทุนแบบนี้เป็นนโยบายค่อนข้าง Conservative เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยไว้ก่อนเพื่อไม่ให้เงินต้นสูญไป การลงทุนที่ยึดถือหลักความปลอดภัยได้แก่ การฝากเงินกับธนาคาร หรือการซื้อหลักทรัพย์รัฐบาล เป็นต้น

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) หมายถึง การลงทุนที่ให้รายได้โดยสม่ำเสมอ หรือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นการแน่นอนและสม่ำเสมอ ผู้ลงทุนธรรมดา ที่ไม่ใช่นักเก็งกำไรมักต้องการได้รับดอกเบี้ย หรือปันผลเพื่อจะนำไปใช้จ่ายตามความต้องการได้ ดังนั้น การฝากธนาคารหรือลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ได้รับดอกผลอย่างสม่ำเสมอ

3. ความมั่งคั่งของเงินทุน (Capital Growth) โดยทั่วไปแล้วผู้ลงทุนมักจะตั้งความมุ่งหมายไว้ว่า เงินที่เขาลงทุนไปนั้นจะต้องมีค่าเพิ่มพูนขึ้น ความมั่งคั่งของเงินทุนเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ซื้อขายคล่อง คือเป็นหลักทรัพย์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักทรัพย์บางชนิดจำหน่ายได้ง่าย แต่บางอย่างจำหน่ายได้ยาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดและชื่อเสียงของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ โดยทั่วไปแล้วหุ้นของบริษัทใหญ่ย่อมจำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก

5. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) ในการลงทุนไม่ควรทุ่มเงินลงทุนไปในหลักทรัพย์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เพราะถ้าธุรกิจนั้นเกิดล้มเหลว เงินที่ลงทุนไปนั้นจะสูญเสียไปทั้งหมด การกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ลงทุนได้มาก

6. ความพอใจด้านภาษี (Favorable Tax Status) ในการลงทุนต้องพิจารณาด้วยว่า ผลตอบแทนที่ได้รับจะต้องเสียภาษี หรือได้รับการยกเว้นภาษี ถ้าต้องเสียภาษีด้วยจะทำให้ผลตอบแทนที่ได้จริงน้อยลง ฉะนั้นในการลงทุนผู้ลงทุนควรจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทนภายหลังจากการหักภาษีแล้วหลักทรัพย์รัฐบาลย่อมได้รับการยกเว้นภาษี ดังนั้นผู้ลงทุนจึงได้รับผลตอบแทนเต็มที่

การลงทุนในหลักทรัพย์

สำหรับการลงทุนในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ใด ๆ ควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการลงทุน คำนึงถึงเป้าหมายของการลงทุนรวมทั้งเงื่อนไขการลงทุนที่ต้องพิจารณาประกอบดังนี้

1. ต้องกำหนดวัตถุประสงค์การลงทุนก่อน เพื่อที่จะได้วางแผนการลงทุนและเลือกหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่จะลงทุนได้อย่างเหมาะสม

2. กำหนดเป้าหมายว่า ต้องการใช้เงินที่เป็นผลลัพธ์เมื่อใดเพื่อการใด เพื่อที่จะได้วางแผนการลงทุนให้มีความสอดคล้องกันระหว่างระยะเวลาที่ลงทุนกับจังหวะของการใช้เงิน เพื่อการใช้จ่ายในอนาคตที่กำหนดไว้(สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2552: ออนไลน์)

หลักสำคัญในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการลงทุน 4 ประการ

1. การเพิ่มค่าของเงินทุน โดยปกติแล้วเราพบว่าผู้ลงทุนต้องการให้หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาที่ลงทุนโดยหวังจะได้รับกำไร อันนี้ถือเป็นจุดสำคัญที่ทำให้ผู้ลงทุนยอมรับความเสี่ยงได้สูงขึ้นดังนั้นหลักทรัพย์ที่ลงทุน จึงมักมีความเสี่ยงสูง ซึ่งก็มีการคาดหวังผลตอบแทนในอัตราที่สูงเช่นกัน

2. การสร้างรายได้ประจำ ผู้ลงทุนที่ต้องการมีรายได้ประจำจากการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินที่ตนลงทุนไว้ ดังนั้นจึงเลือกลงทุนกับหุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีฐานะทางการเงินมั่นคง สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอย่างสม่ำเสมอ หรือลงทุนในตราสารหนี้ ซึ่งการลงทุนแบบนี้ มักจะมีความเสี่ยงต่ำและให้รายได้ประจำแก่ผู้ลงทุน

3. การลงทุนเพื่อปกป้องเงินทุน วัตถุประสงค์ของการลงทุนแบบนี้ ก็เพื่อต้องการรักษาเงินลงทุนของตนไม่ลดหรือขาดทุนหรือเสียหายไปจากการลงทุน การลงทุนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์นี้ เช่น การลงทุนในตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงินของสถาบันการเงิน เงินฝาก และบัตรเงินฝากธนาคาร ซึ่งมีความเสี่ยงต่ำพร้อมกับอัตราผลตอบแทนที่ค่อนข้างต่ำด้วย

4. การสร้างผลตอบแทนรวม วัตถุประสงค์ในการลงทุนแบบนี้ก็คือ ต้องการให้ความเสี่ยงและผลตอบแทนในการลงทุนมีความเหมาะสมกัน เป็นการผสมผสานระหว่างสามวัตถุประสงค์ทั้งสาม

ลูกค้า(สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2552: ออนไลน์)

การกำหนดเป้าหมาย

1. Near-Term High Priority Goal คือ การลงทุนที่มีจุดมุ่งหมายระยะสั้น แต่ผลลัพธ์ของการลงทุนนั้นมีความสำคัญมาก ตัวอย่างเช่น เราตั้งเป้าหมายในเรื่องของเงินوامัดจำบ้านที่อยู่อาศัยหรือเงินทุนเพื่อการศึกษาประจำปีซึ่งเป็นเป้าหมายที่ชัดเจน และมีความสำคัญมาก หลักทรัพย์และทรัพย์สินที่เราควรลงทุนคือ ตราสารที่ใกล้เคียงเงินสด เช่น ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาลระยะสั้น หรือบัตรเงินฝาก เป็นต้น โดยมีสภาพคล่องสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว และมีอายุครบกำหนดภายในระยะเวลาที่ต้องการใช้เงินนั้น

2. Long-Term High Priority Goal หรือการลงทุนที่มีจุดมุ่งหมายระยะยาว โดยให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ของการลงทุนมาก เช่น ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับการมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง หรือการมีชีวิตที่ดีในวัยเกษียณสามารถเจอจุนให้แก่ผู้อื่นได้หลักทรัพย์และทรัพย์สินที่ควรลงทุน คือ การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายประเภท เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยงโดยให้น้ำหนักการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำในสัดส่วนที่สูงกว่า

3. Short-Term Low Priority Goal ซึ่งก็คือการลงทุนที่หวังผลระยะสั้น โดยผลลัพธ์ของการลงทุนนั้นมีความสำคัญน้อยเพราะหากการลงทุนนั้นผิดพลาด ผลกระทบก็มีไม่มากนักและไม่กระทบกับแผนชีวิตของเราเช่นหวังนำเงินกำไรไปใช้ในการ ท่องเที่ยว หลักทรัพย์และทรัพย์สินที่ควรลงทุน คือหลักทรัพย์เชิงกำไรทุกประเภทแต่ต้องมีสภาพคล่องสูงเช่นหุ้นยอदनยมที่มีค่า Beta Coefficient สูงหรือสังหาริมทรัพย์ในขณะที่กำลังซื้อขายคล่องมือ

4. Entrepreneurial / Money Making Goal หรือการลงทุนที่สามารถทำกำไรได้มากในระยะสั้นแต่ไม่บ่อยครั้งนักเช่น เราอาจจะหวังทำกำไรจากหุ้นที่กำลังร้อนแรงในช่วงระยะเวลานั้นๆ เราก็อาจจะทุ่มเงินลงทุนในหุ้นที่เรารู้จักดี เช่นหุ้นของบริษัทที่ตนเป็นลูกจ้างและอยู่ในระหว่างกำลังเติบโตทางธุรกิจซึ่งในช่วงที่ตลาดอยู่ช่วงขาขึ้นโอกาสที่ราคาหุ้นจะพลิกผันนั้นน้อย ทำให้มีโอกาสในการทำกำไรสูง(สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2552: ออนไลน์)

เงื่อนไขที่ผู้ลงทุนต้องนำมาที่ประกอบการพิจารณาในการลงทุน

1. เงินลงทุน เนื่องจากการที่ผู้ลงทุนรายย่อยมีเงินลงทุนน้อย ทำให้จำนวนหลักทรัพย์ที่สามารถลงทุนได้มีจำนวนค่อนข้าง จำกัดและกระจุกตัวอยู่เป็นกลุ่มๆ ไม่สามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้เพราะไม่สามารถกระจายการลงทุนไปในหลักทรัพย์หลายประเภทได้

4. ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลงทุน

ในธุรกิจการลงทุนแบ่งประเภทของผู้ลงทุนเป็น 2 ประเภท (www.tsi-thailand.org. 2552: ออนไลน์)

1. ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน ผู้ลงทุนประเภทสถาบันมีเงินลงทุนจำนวนมาก จึงสามารถกระจายการลงทุนได้ในทางเลือกต่างๆ ที่กว้างขวาง วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการลงทุนชัดเจนกว่า มีกระบวนการจัดการลงทุนที่เป็นระบบ ส่วนใหญ่มอบหมายให้ผู้จัดการกองทุนดูแลการจัดการลงทุน หรืออาจมีทีมงานรับผิดชอบในการจัดการลงทุนเอง สินทรัพย์เก็บรักษาไว้กับผู้ดูแลทรัพย์สิน มีต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยในการจัดการลงทุนน้อยกว่า มีการกำกับดูแลองค์กรที่เกี่ยวข้อง
2. ส่วนผู้ลงทุนประเภทบุคคล มีลักษณะเด่นที่แตกต่างจากผู้ลงทุนสถาบัน คือ มีทุนทรัพย์หรือเงินลงทุนน้อยกว่าทำให้กระจายการลงทุนได้แคบกว่าความเสี่ยงจึงสูงกว่า มักจะใช้บริการซื้อขายและคำแนะนำการลงทุนของบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์

แนวคิดระหว่างผู้ลงทุนทั้ง 2 ประเภท

แนวคิดที่เหมือนกันคือต้องการได้รับผลตอบแทนในอัตราที่สูงสุดจากการลงทุนที่ตนเลือก อีกทั้งยังต้องลงทุนภายใต้กฎระเบียบและข้อบังคับที่กำหนดไว้ ส่วนแนวคิดในการลงทุนที่แตกต่างกัน เช่น ระดับความเสี่ยงที่รับได้ ระดับความเสี่ยงที่รับได้ของผู้ลงทุนสถาบันนั้น สามารถประเมินได้ง่าย เพราะมีเกณฑ์วัดที่แน่นอน ได้แก่ ค่าสถิติที่ใช้วัดความเสี่ยงในการลงทุน เช่น ค่า Standard Deviation หรือ ค่า Beta Coefficient แต่ระดับความเสี่ยงที่รับได้ของผู้ลงทุนบุคคลนั้น มักไม่ชัดเจน ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางการเงิน และ นอกจากนี้แล้วผู้ลงทุนบุคคลมักจะมีคามวิตกกังวลต่อสถานการณ์ที่คาดว่าจะกระทบต่อการลงทุนค่อนข้างมาก

นโยบายในการลงทุนของผู้ลงทุนสถาบันจะมีการกำหนดแน่นอน และเปลี่ยนแปลงก็ต่อเมื่อได้รับมติเสียงข้างมากเท่านั้นและมีการตัดสินใจการลงทุนโดยคณะบุคคล จึงอาจทำให้ช้ากว่า แต่ นโยบายในการลงทุนของผู้ลงทุนบุคคลนั้นมักไม่แน่นอน มีการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้ง ซึ่งบางครั้งก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจส่วนตัว ซึ่งมีอิสระในการตัดสินใจมากกว่า ทำให้การตัดสินใจมีความยืดหยุ่นสูงและทันต่อสถานการณ์ได้มากกว่า

การประเมินสถานะของทรัพย์สิน หรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน เราสามารถรับรู้ความมั่งคั่งของผู้ลงทุนประเภทสถาบันได้จากงบแสดงฐานะทางการเงินของสถาบันนั้น แต่หากเป็นผู้ลงทุนประเภทบุคคลเราจะทราบจากการสัมภาษณ์เท่านั้น ซึ่งอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้โดยที่ตัวผู้ลงทุนเองไม่ต้องแจ้งให้ทราบก็ได้

ภาระภาษีของเงินได้จากการลงทุนผู้ลงทุนสถาบัน จะต้องนำกำไรที่ได้นั้นรวมเป็นเงินได้ปลายปีเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่ผู้ลงทุนประเภท กองทุนรวมจะได้รับการยกเว้นภาษี ขณะที่ผู้ลงทุนบุคคลนั้น จะต้องเสียภาษีจากเงินปันผล และดอกเบี้ย ส่วนกำไรที่ได้จากส่วนต่างของราคาซื้อขายหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้น ผู้ลงทุนบุคคลจะได้รับการยกเว้นภาษี

โดยสามารถแยกประเภทผู้ลงทุนธรรมดาได้ด้วยการวิเคราะห์ 2 วิธี คือ การวิเคราะห์ในเชิงจิตวิทยาที่เรียกว่าการวิเคราะห์ Psychographics และการวิเคราะห์จากคุณสมบัติส่วนตัว ที่เรียกว่าการวิเคราะห์ Demographics

1. การวิเคราะห์แบบ Psychographics เป็นแนววิเคราะห์บุคคลในแง่จิตวิทยาเกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งเกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความคิดเห็น ความนิยมชมชอบส่วนตัว บุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไปมีแบบจำลองการวิเคราะห์แบบ Psychographics ที่สำคัญอยู่ 2 แบบ

1.1 Barnewall Two-Way Model และแบบที่ 2 คือ Bailard, Biehl & Kaiser Five-Way Model Barnewall Two-Way Model เป็นการแยกแยะประเภทของผู้ลงทุน โดยการวิเคราะห์ในเชิงจิตวิทยา ซึ่งได้แบ่งผู้ลงทุนเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่ ผู้ลงทุนประเภทรอรับผล และผู้ลงทุนประเภทมุ่งหวังผล ผู้ลงทุนประเภทรอรับผล มักหลีกเลี่ยงโครงการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง และมัก

ประเภทที่ 1 นักผจญภัย ผู้ลงทุนประเภทนี้ มักมีความเชื่อมั่นในตัวเอง ยอมรับความไม่แน่นอนของชีวิตได้ รวมถึงการลงทุนด้วยและเมื่อต้องตัดสินใจก็มักจะหุนหันพลันแล่น ไม่คิดให้รอบคอบมักเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผลและลงทุนด้วยตนเอง

ประเภทที่ 2 ผู้มีความเป็นเอกเทศ หมายถึง ผู้ลงทุนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเช่นเดียวกันกับ นักผจญภัยจะต่างกัน ตรงที่ว่าตัดสินใจอย่างรอบคอบระมัดระวัง และลงทุนด้วยตนเองเป็นคนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล

ประเภทที่ 3 ดาราผู้มีชื่อเสียง ผู้ลงทุนประเภทนี้ มักซี้ก๊ววล ในขณะเดียวกันก็เป็นพวกตามกระแส กลัวตกข่าว จึงมักตัดสินใจเร็ว โดยไม่ค่อยระมัดระวัง มักเป็นลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์มากกว่าจะเป็นลูกค้าของผู้จัดการกองทุน

ประเภทที่ 4 ผู้พิทักษ์ ลูกค้าที่มีคุณลักษณะประเภทนี้ มักระมัดระวัง รอบคอบ ก่อนข้างจู้จี้ และมีความวิตกกังวลมากและกลัวการตัดสินใจ จึงเต็มใจที่จะให้ผู้จัดการกองทุนในการจัดการลงทุน มักพอใจที่จะลงทุนแบบรอรับผลมากกว่าเพราะจะสามารถรักษาเงินลงทุนเอาไว้ได้

ประเภทที่ 5 ผู้ที่อยู่คาบเส้น ได้แก่ ลูกค้าไม่ตกอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งข้างต้นซึ่งอาจเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง แต่ก็ยังมีความวิตกกังวลกับผลกระทบที่จะได้รับ ซึ่งคนกลุ่มนี้บางครั้งก็จะตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง แต่บางครั้งก็จะให้ผู้จัดการ กองทุนเป็นผู้ตัดสินใจให้

2. การวิเคราะห์แบบDemographics เป็นการวิเคราะห์ผู้ลงทุนบุคคลธรรมดาจากคุณสมบัติส่วนตัวโดยใช้ตัวแปรที่สำคัญ 2 ตัว ในการวิเคราะห์คือรายได้และความมั่นคง กับช่วงอายุ โดยรายได้และความมั่นคงจะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงิน เมื่อบุคคลมีรายได้สูงกว่าการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคปัจจุบัน บุคคลนั้นก็ย่อมมีเงินเหลือใช้ เกิดเป็นเงินทุนที่สามารถนำไปลงทุนในหลักทรัพย์และตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งการอุปโภคบริโภคในอนาคตที่ตั้งใจไว้ในจำนวนที่มากขึ้นเป็นผลตอบแทนนั่นเอง

ส่วนช่วงอายุนั้นจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ นั้นหมายถึง การที่คนเรามีอายุเพิ่มขึ้นระดับรายได้และพฤติกรรมการใช้จ่ายและการออมก็เปลี่ยนแปลงไป เช่น ผู้ที่มีอายุน้อยและมีรายได้อยู่ในช่วงสะสมทรัพย์มักจะนิยมลงทุนในลักษณะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าหรือที่เราเรียกกันว่า Higher Risk Higher Return เพราะเมื่อการลงทุนไม่ประสบผลดังที่คาดไว้ ก็ยังสามารถเริ่มสะสมทรัพย์ใหม่ได้ เพราะอายุยังน้อยยังมีโอกาสแก้ตัวแต่ผู้ที่มีอายุมากกว่า

1. Accumulation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตที่เริ่มทำงาน (Early Career) เริ่มสะสมทุนทรัพย์หนี้สินอาจมากกว่าทรัพย์ มีรายได้น้อยแต่สม่ำเสมอ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง และน่าพอใจในอนาคต นักลงทุนอายุนี้มักจะชอบลงทุนประเภท Higher Risk Higher Return

2. Consolidation Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย จะอยู่ในช่วง Mid to Late Career คือ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง รายได้สม่ำเสมอ หนี้สินมีลดลงจนใกล้ชำระเสร็จสิ้น แนวการลงทุนจะลดความเสี่ยงลงและคำนึงถึงความมั่นคงมากขึ้น

3. Spending Phase คือ ขั้นตอนของชีวิตช่วงเกษียณอายุการทำงาน มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) คือ ไม่มีภาระหนี้สิน แม้ไม่มีรายได้จากการทำงาน (Earned Income) แต่ก็มีรายได้จากกองทรัพย์สินที่สะสมและลงทุนไว้สามารถดำรงมาตรฐานชีวิตเช่นเดิมก่อนเกษียณอายุงาน

4. Gifting Phase คือ ขั้นตอนของช่วงปลายชีวิต มีทรัพย์สินมากเกินไปที่จะใช้หมด จึงเหลือเผื่อแผ่เจือจุนให้แก่ผู้อื่นได้

5. ทฤษฎีผลตอบแทนและความเสี่ยงของการลงทุน

การลงทุนหรือการออมในสินทรัพย์ทางการเงินต่าง ๆ เช่น พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้นสามัญ รวมถึง การฝากเงินกับสถาบันการเงินต่าง ๆ จะได้รับผลตอบแทนคืนมา ซึ่งการเป็นการเพิ่มพูนความมั่งคั่งในอนาคต และได้รับความพอใจเพิ่มขึ้นด้วย แต่ขณะเดียวกันในการลงทุนใด ๆ ก็ตามจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้นด้วย โดยทั่วไปผู้ลงทุนจะต้องการผลตอบแทนสูง และความเสี่ยงต่ำ

ความหมายของอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยง (Rate of Return & Risk)

ผลตอบแทน

สมหมาย ปฐมวิชัยวัฒน์ และคณะ (2529: 446) ได้ให้ความหมายของผลตอบแทนจากการลงทุนไว้ว่า หมายถึง ดอกผลทั้งสิ้นที่ได้รับจากหลักทรัพย์ ที่ได้ลงทุนนั้นตลอดระยะเวลาหนึ่ง ที่ผู้ลงทุนครอบครองกรรมสิทธิ์หรือถือครองหลักทรัพย์นั้นไว้หรือที่เรียกว่า รายได้ปัจจุบัน (Current Yield หรือ Income) รวมทั้งมูลค่าส่วนเพิ่มของราคาหลักทรัพย์ ณ วันสุดท้ายของระยะเวลาลงทุนที่สูงกว่าราคาทุนที่ซื้อหลักทรัพย์นั้น หรือที่เรียกว่า ส่วนเกินทุนหรือกำไรส่วนทุน (Capital gain)

สุภาว จุลนาพันธ์ (2529: 35) ได้ให้ความหมายของผลตอบแทนไว้ว่าหมายถึง กระแสเงินสดที่ผู้ลงทุนได้รับทั้งหมด ตลอดเวลาที่ลงทุน ผลตอบแทนการลงทุนแบ่งได้เป็น รายได้ปัจจุบัน (Current Income) และกำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain)

อัญญา ชันธวิทย์ (2546: 33) กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุน (Investment Return) ว่านักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาและสถาบันต่างมุ่งหวังในสิ่งเดียวกันคือ ผลตอบแทนจากการลงทุน ในอัตราที่น่าพอใจและคุ้มค่ากับการลงทุน รวมทั้งระดับความเสี่ยงจากการลงทุนที่ต้องแบกรับ เพื่อที่นักลงทุนจะได้นำเงินลงทุน และดอกผลที่เกิดขึ้นไปใช้ในการอุปโภคบริโภคตามเป้าหมายในอนาคต (Future Consumption) เช่น บ้านที่อยู่อาศัย เงินทุนเพื่อการศึกษาบุตร เงินเพื่อการเกษียณอายุ อย่างมีคุณค่า

ความเสี่ยง

เพชร ชุมทรัพย์ (2528: 129) ได้ให้ความหมายของความเสี่ยงไว้ว่า ความเสี่ยง คือโอกาสที่จะสูญเสียบางอย่าง (Implies a Chance of Losing Something) ในขณะที่กำลังพิจารณาจะลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นความขัดแย้งระหว่างความปลอดภัยของเงินทุน (Safety of Principal) กับอัตราผลตอบแทน ที่ต้องการจะได้รับจากเงินทุนนั้น (Required Rate of Return)

สุภาว จุลนาพันธ์ (2529: 26) ได้ให้ความหมายของความเสี่ยงในการลงทุนไว้ว่า หมายถึงการที่ผลตอบแทนได้รับจริงจะน้อยกว่าผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ นั่นคือผลตอบแทนจริงอาจจะผันแปร แตกต่างไปจากที่คาดหวังไว้ โดยการวัดความเสี่ยงการลงทุนมีอยู่หลายวิธี เช่น การวัดค่าพิสัย (Range) ระหว่างอัตราผลตอบแทนสูงสุดและต่ำสุดที่จะเป็นไปได้ การวัดค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ ซิกม่า และการวัดค่าเบต้า ซึ่งเป็นการ วัดค่าความเสี่ยงโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับสมการถดถอย (Regression)

ทั้งนี้ ประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ ความเสี่ยงที่เป็นระบบ และ ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ดังนี้

1. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแบ่งเป็น

1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุนซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือ ขาดทุนเนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีความเสี่ยงทางการตลาด เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไรของกิจการไม่เปลี่ยนแปลง แต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับ Demand และ Supply ของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาดซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ ได้แก่ สงคราม การตายของผู้บริหารประเทศ ปีที่มีการเลือกตั้ง

1.2 ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาด อัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลง ในอัตราดอกเบี้ยมีผลทำให้หลักทรัพย์ต่างๆ กระทบกระเทือนในลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยในตลาดทั่วไปปรับตัวสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เพราะนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนและความเสี่ยงระหว่างการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถ้านักลงทุนเห็นว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะขายหลักทรัพย์ที่ตนถือครองอยู่ออกมา มีผลทำให้ราคาหลักทรัพย์ลดต่ำลง

1.3 ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing Power Risk or Inflation Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลงไปด้วย เพราะจำนวนเงินที่ได้รับเท่าเดิมแต่ค่าของเงินลดลง หรือที่เรียกว่าภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งนักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเกี่ยวกับอำนาจซื้ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินฝากประเภทออมทรัพย์ (Saving Account) พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ การประกันชีวิต (Life Insurance) และหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยในอัตราคงที่ ดังนั้น ความเสี่ยงประเภทนี้ไม่ได้ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเปลี่ยนแปลงแต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลง

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกิจการหนึ่ง หรือ อุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์นี้แล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ไม่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์อื่นในตลาดความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ ได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) โดยประกอบด้วยความเสี่ยงต่างๆ ดังนี้

2.1 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) หมายถึง โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้ และเงินลงทุน หากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทถึงกับล้มละลาย

2.2 ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร เช่น ความผิดพลาดของผู้บริหาร และการธุรกิจของผู้บริหาร

2.3 ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่างที่ทำให้ผลตอบแทนของธุรกิจทุกแห่งในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน หรือบางอุตสาหกรรมถูกกระทบกระเทือน

การวัดค่าความเสี่ยง

การวัดค่าความเสี่ยงเราใช้วิธีทางสถิติ โดยสามารถทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้กันแพร่หลายในการลงทุนได้แก่

1. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิตินี้ใช้เพื่อชี้ค่าความเป็นไปได้ของผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงจากการลงทุนซึ่งจะเบี่ยงเบนหรือ แปรผันไปจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ถ้าค่า Standard Deviation สูงหมายความว่าหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงสูง เพราะอัตราผลตอบแทนที่ได้จะมีการเบี่ยงเบนไปค่อนข้างมาก จากอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง ถ้าค่า Standard Deviation ต่ำ หมายความว่า หลักทรัพย์นั้น มีความเสี่ยงต่ำ เพราะว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้จะไม่ค่อยเบี่ยงเบนไปจากอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้

2. ค่าสัมประสิทธิ์เบต้า เป็นเครื่องชี้หรือค่าวัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ ถ้าค่า Beta Coefficient สูงกว่า 1 หมายความว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงที่เป็นระบบสูง กว่าระดับความเสี่ยงของตลาดที่เป็นระดับอ้างอิง ถ้าหลักทรัพย์ตัวไหนมีค่าเบต้าสูงมากกว่า 1 มากขึ้นเท่าไร หลักทรัพย์นั้นก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงมากขึ้นเท่านั้น แต่หากถ้าค่า Beta Coefficient ต่ำกว่า 1 หมายความว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงต่ำกว่า ถ้าค่า Beta Coefficient เท่ากับ 1 ผลตอบแทนการลงทุนในหลักทรัพย์จะมีความเสี่ยงเท่ากับระดับความเสี่ยงของตลาด

6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50

- ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจการลงทุน เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลาซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุน เช่น

1. แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ เช่น

1.1 ข่าวจากสื่อหนังสือพิมพ์ นักลงทุนสามารถหาข้อมูลได้จากหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับหุ้นโดยตรง เช่น หนังสือพิมพ์ข่าวหุ้น หนังสือพิมพ์ทันหุ้น หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ และอื่น ๆ

1.2 ข่าวจากโทรทัศน์ เช่น โทรทัศน์ช่อง Money Channel , CNBC , BBC และรายการเกี่ยวกับเศรษฐกิจทั่วไป

1.3 ข่าวจากวิทยุ คือ สถานีวิทยุคลื่นวิทยุ FM 96.5 รายการอุณหภูมิจังหวัด เวลา 9.30-11.00 น. , FM 90.5 เงินทองต้องรู้ Nation เวลา 10.00-11.00 น. , FM 101 เวลา 12.15-12.45 น. และ FM 94.0 Business Radio

2. บทวิเคราะห์และคำแนะนำจากโบรกเกอร์ เช่น บทวิเคราะห์บนเว็บไซต์ของโบรกเกอร์ แต่ละแห่งเช่น www.unitedsec.com , www.kimeng.co.th , www.asiaplus.co.th เป็นต้น
3. คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน/ญาติพี่น้อง

- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหุ้น (2548: ออนไลน์)

หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด อันได้แก่

1. สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลายขาดเงินทุนหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน และก็จะเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

2. อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้ผลตอบแทนที่ดีด้วย

3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหรือค่าเงิน หากค่าเงินบาทอ่อนตัวลงย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี

4. ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดีก็จะทำให้มีความต้องการสินค้ามากขึ้น จะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงกันข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้อุดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศลดน้อยลง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

5. ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ จะทำให้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้นได้ โดยในภาคอุตสาหกรรมหลายประเภทในไทย ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์ ได้ใช้กำลังการผลิตในปัจจุบันเกือบเต็มกำลังการผลิตแล้ว ซึ่งก็คาดว่าจะได้มีการลงทุนเพื่อขยายกำลังการผลิตเพิ่มและจะทำให้เศรษฐกิจไทยมีทิศทางที่ดีขึ้นด้วย และมาตรการการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้มีทิศทางที่ดีขึ้น มีดังต่อไปนี้

1) ควรเดินหน้าลงทุนในโครงการต่าง ๆ เช่น เมกะโปรเจกต์ ให้เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะเป็นการดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนตามเข้ามาได้ และมีการลงทุนจากภาครัฐและเอกชนควบคู่กันแล้ว จะเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้สามารถเดินหน้าต่อไปได้

2) ควรควบคุมเสถียรภาพของค่าเงินบาท ไม่ให้แข็งค่าจนเกินไป เนื่องจากการส่งออกเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญของประเทศ ซึ่งหากเงินบาทแข็งค่าจะกดดันขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยด้วย

3) ควรควบคุมอัตราเงินเฟ้อ เนื่องจากราคาน้ำมันในระยะนี้ได้ปรับสูงขึ้นมาก จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาอัตราเงินเฟ้อได้ แต่รัฐบาลก็ควรควบคุมอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานให้อยู่ระหว่าง 0-3% และควรดูแลอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Real Interest Rate) ด้วย เพราะจะมีผลกระทบต่อสภาพคล่องของเศรษฐกิจเช่นกัน (2552: ออนไลน์)

- ปัจจัยด้านการเมือง

เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุน สำหรับสถานการณ์ภายในประเทศในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ การเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ มาตรการสำรองเงินทุน 30% เหตุระเบิดในกรุงเทพ ปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ การยุบพรรค การลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ งบประมาณปี 2550 ที่ล่าช้า รวมถึงเงินบาทที่แข็งค่าอย่างรวดเร็ว ขณะที่ปัจจัยลบจากภายนอก เช่น ปัญหาเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐที่อ่อนตัวลง ปัญหาวิกฤตซับไพร์ม และปัญหาราคาน้ำมันปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยิ่งทำให้ความกังวลว่าจะส่งผลกระทบต่อการครองชีพและอัตราเงินเฟ้อด้วย ส่งผลให้เศรษฐกิจของไทยชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่อการบริโภคและการลงทุนด้วยเช่น

1. การเมืองภายในประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อการลงทุนของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่ง เช่น

- 19 กันยายน พ.ศ.2549 (วันปฏิรูปการปกครอง) - ดัชนีหุ้นไทยปรับลดลงเล็กน้อย โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิกว่า 7 พันล้านบาท ซึ่งเชื่อว่าการเมืองมีความชัดเจนขึ้น

- 19 ธันวาคม พ.ศ.2549 (วันประกาศใช้มาตรการสำรองเงินทุน 30%) - ดัชนีหุ้นไทยร่วงลงกว่า 100 จุด หรือลดลง 14.84% หลังจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศใช้มาตรการควบคุมเงินทุน 30% (Capital Control) โดยมีแรงเทขายจากนักลงทุนต่างชาติกว่า 2.5 หมื่นล้านบาท

- 31 ธันวาคม พ.ศ.2549 (เหตุระเบิดในกรุงเทพ) - ดัชนีลดลงอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน 3 วัน (3-5 มกราคม พ.ศ.2550) หรือรวมแล้วลดลงประมาณ 7.6% ซึ่งบ่งชี้ว่า นักลงทุนกลัวปัญหาความไม่สงบจากภาคใต้จะลุกลามขึ้นมายังกรุงเทพส่งผลให้ดัชนีปรับลดลงแต่นักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิในวันดังกล่าวเพียง 700 ล้านบาท

- สิงหาคม พ.ศ.2550 (การตัดสินใจยุบพรรค) - ดัชนีหุ้นในวันนี้ปิดบวก โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ

- กันยายน 2550 (ประกาศวันเลือกตั้งชัดเจนว่าจะมีขึ้นในวันที่ 23 ธันวาคม 2550) - ดัชนีหุ้นไทยปิดบวก โดยนักลงทุนต่างชาติเข้าซื้อสุทธิกว่า 3 หมื่นล้านบาท

- เมษายน 2550 และ สิงหาคม พ.ศ. 2550 (ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศลดอัตราดอกเบี้ย) ดัชนีหุ้นไทยได้ปรับลดลงในการประกาศลดอัตราดอกเบี้ยในครั้งแรก แต่ดัชนีปรับขึ้นในการประกาศลดอัตราดอกเบี้ยในครั้งที่ 2 แต่ในการซื้อขายของทั้ง 2 วันนี้ นักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อ

(2552: ออนไลน์)

2. การเมืองภายนอกประเทศ เช่น เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมถล่มตึกเวิลด์เทรด เมื่อวันที่ 11 เดือนกันยายน พ.ศ.2544 (หนังสือพิมพ์ข่าวหุ้น. 2544: ออนไลน์)

- ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50

ฟิวเจอร์ส (Futures) หมายถึง สัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยเป็นการทำสัญญาระหว่างคู่สัญญาสองฝ่ายคือ “ผู้ซื้อ” กับ “ผู้ขาย” ที่ตกลงทำสัญญากัน ณ ปัจจุบัน โดยระบุประเภทจำนวนเวลาที่จะส่งมอบสินค้ากัน โดยจะมีการส่งมอบสินค้า และชำระราคาในอนาคตตามที่ได้ตกลงไว้ไม่ว่าราคาในขณะนั้นจะเป็นเท่าไรก็ตาม และถือว่าทั้งสองฝ่ายมีภาระผูกพันต่อกันที่ต้องปฏิบัติตาม

ดัชนี SET50 เป็นดัชนีราคาหุ้นที่สะท้อนภาพรวมของตลาดหุ้นว่าเคลื่อนไหวไปในทิศทางใด ขาขึ้น หรือ ขาลงคำนวณมาจากราคาหุ้นสามัญ 50 หุ้นแรกที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ที่มีลักษณะ “ตัวใหญ่” คือมีมูลค่าตลาดสูง และ “ยอดนิยม” คือมีสภาพคล่องสูงโดยหุ้นที่นำมาคำนวณดัชนี SET50 จะมีการปรับรายชื่อทุกๆ 6 เดือนเนื่องจากสภาพตลาดมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อเวลาผ่านไปหุ้นที่นำมาใช้คำนวณดัชนีอาจไม่ใช่หุ้นที่ตัวใหญ่ และเป็นที่นิยม 50 อันดับแรกอีกต่อไปจึงมีการปรับรายชื่อหุ้นที่นำมาคำนวณเป็นระยะๆ เพื่อให้ได้หุ้นที่เป็น “ตัวใหญ่” และ “ยอดนิยม” เหมาะกับตลาดในขณะนั้นจริงๆ

สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 หรือ SET 50 Index Futures

SET50 Index Futures เป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือคือ ฟิวเจอร์สที่มีสินค้าอ้างอิงเป็นดัชนี SET50 นั่นเองซึ่งผู้ซื้อและผู้ขายตกลงกันว่าจะ ซื้อขาย ดัชนี SET50 ที่ดัชนีเท่าใดโดยการส่งคำสั่งซื้อขายผ่านโบรกเกอร์อนุพันธ์ และเนื่องจากดัชนี SET50 เป็นตัวเลข ดัชนีที่คำนวณมาจากราคาหุ้นอีกครั้งหนึ่ง จึงไม่มีตัวตนและไม่สามารถส่งมอบกันในการซื้อขายได้ การซื้อขาย SET50 Index Futures จึงใช้วิธีให้ผู้ซื้อและผู้ขายชำระเงินตามส่วนต่างของกำไร ขาดทุนที่เกิดขึ้น แทนเรียกว่า “การชำระราคาเป็นเงินสด” (Cash Settlement) โดยดัชนี SET50 1 จุด จะมีมูลค่าเท่ากับ 1,000 บาท (ตัวคูณดัชนี = 1,000 บาท) เช่น หากผู้ลงทุนซื้อ SET50 Index Futures ที่ 500 จุด และต่อมาขายที่ 505 จุด ทำให้ได้กำไร 5 จุด (505 จุด – 500 จุด = 5 จุด) ก็เท่ากับว่าผู้ลงทุน ได้กำไรเป็นเงิน 5,000 บาท (5 จุด x 1,000 บาท = 5,000 บาท)

ทั้งนี้ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีประโยชน์และความเสี่ยงที่ต้องระวังดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ในการบริหารความเสี่ยง

ในกรณีที่ผู้ลงทุนมีพอร์ตหุ้นที่อยู่ในกลุ่มดัชนี SET50 อยู่ ถ้าผู้ลงทุนคาดการณ์ว่าภาวะตลาดจะตกต่ำในช่วง 3 เดือนข้างหน้า ผู้ลงทุนก็อาจเข้าไป "ขาย" ฟิวเจอร์สของดัชนี SET50 ในตลาดอนุพันธ์ เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการขาดทุนเพราะราคาหุ้นในพอร์ตลดลง โดยไม่ต้องขายหุ้นในพอร์ตออกไปถ้าเราคาดการณ์ว่าภาวะตลาดอยู่ใน "ขาขึ้น" เราก็ต้องเข้าไป "ซื้อ" ฟิวเจอร์สเอาไว้ล่วงหน้า หากตลาดขึ้นจริงตามที่คาด เราก็จะได้กำไรจากการซื้อฟิวเจอร์ส และในทางกลับกัน ถ้าเราคาดการณ์ว่าภาวะตลาดอยู่ใน "ขาลง" เราก็ต้องเข้าไป "ขาย" ฟิวเจอร์สเอาไว้ล่วงหน้า หากตลาดลงจริงตามที่คาดเราก็จะได้กำไรจากการขายฟิวเจอร์สนั้น ดังนั้นในภาวะตลาดตกต่ำถึงมูลค่าพอร์ตจะขาดทุนแต่ถ้าผู้ลงทุน "ขาย" ฟิวเจอร์สเอาไว้จะได้กำไรจากฟิวเจอร์สมากกว่าขาดทุนจากพอร์ตการลงทุนทำให้ท้ายที่สุดแล้วผู้ลงทุนจะไม่ได้รับผลกระทบในตลาดขาลง หรือ ถ้าได้รับผลกระทบก็ได้รับไม่มาก

2. ประโยชน์ในการทำกำไร

SET50 Index Futures มีจุดเด่นหลายข้อที่ทำให้ผู้ลงทุนทั่วโลกใช้เป็นเครื่องมือในการทำกำไร ได้แก่

2.1 ใช้เงินลงทุนน้อย : การซื้อขาย SET50 Index Futures เปรียบเสมือนกับการที่ผู้ลงทุนสามารถมีสถานะภาพการลงทุน (Exposure) ในหุ้น 50 ตัวพร้อมกัน โดยไม่จำเป็นต้องเข้าไปซื้อขายหุ้นจริงทั้ง 50 ตัวซึ่งต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และยังคงค่อนข้างยากในทางปฏิบัติอีกด้วย เช่น ถ้าเราซื้อ หุ้นราคา 500,000 บาท เราก็ต้องจ่ายเงินค่าหุ้นทั้งหมด 500,000 บาท ในขณะที่การลงทุนใน SET50 Index Futures นั้น เราจะจ่ายเพียงเงินประกันขั้นต้น เท่านั้น ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 10% ของมูลค่าสัญญา เช่น ถ้าฟิวเจอร์ส 1 สัญญา มีมูลค่า 500,000 บาท เราก็จ่ายเงินประกันขั้นต้นไม่เกิน 50,000 บาท เท่านั้น

2.2 มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง : เนื่องจากการซื้อขายฟิวเจอร์สเปรียบเสมือนกับซื้อขายหุ้นทั้ง 50 ตัวในดัชนี SET50 โดยการใช้ เงินลงทุน เพียงนิดเดียว ดังนั้น หากดัชนี SET50 เพิ่มขึ้นหรือลดลงทำให้ผู้ลงทุนได้กำไร เมื่อเรานำเงินกำไรดังกล่าวมาคิดอัตราผลตอบแทน เราจะพบว่า การลงทุนในฟิวเจอร์สได้อัตราผลตอบแทนสูง เช่นจากตัวอย่างข้างต้น ถ้าผู้ลงทุนได้กำไร 5,000 บาท เมื่อนำมาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับเงินลงทุน 50,000 บาท เทียบได้ว่า อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในฟิวเจอร์สสูงถึง 10% ในขณะที่การซื้อขายหุ้นจริงจะให้อัตราผลตอบแทนเพียง 1% เท่านั้น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าว ก็เป็น คุณสมบัติที่สำคัญของฟิวเจอร์สและอนุพันธ์อื่น ๆ ในเรื่องของการมี Leverage สูง หรือ ใช้เงินลงทุนน้อยกว่าแต่ให้ผลตอบแทนที่เท่ากัน

2.3 ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง : เนื่องจากการซื้อขายฟิวเจอร์สเป็นเพียงการตกลงทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งเป็นการตกลงกัน ในวันนี้น่าจะซื้อหรือจะขาย แต่การจ่ายชำระเงินจะเกิดขึ้นจริงในอนาคต ดังนั้น ถ้าเราคาดว่าตลาดอยู่ในขาลง เราก็สามารถที่จะขายฟิวเจอร์สเพื่อทำกำไรได้แม้ว่า เราจะ ยังไม่เคยซื้อฟิวเจอร์สมาก่อนเลย SET50 Index Futures จึงช่วยเพิ่มความคล่องตัวให้กับผู้ลงทุนทำให้สามารถลงทุนได้ตลอดเวลา

2.4 วิเคราะห์ง่ายไม่ยุ่งยาก : เนื่องจากการซื้อขาย SET50 Index Futures เปรียบเสมือนว่าผู้ลงทุนได้ซื้อหรือขายหุ้นทั้ง 50 ตัวได้ในครั้งเดียว โดยเป็นการประเมินความเคลื่อนไหวของตลาดจากภาพรวม การตัดสินใจซื้อขาย Futures นั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยอ้างอิงจากภาพรวมของตลาด ไม่ต้องใช้การวิเคราะห์เป็นรายตัว ดังนั้น ผู้ลงทุนที่ถือครองหุ้นของตลาดหลักทรัพย์ไทยจึงสามารถใช้ SET50 Index Futures ในการบริหารความเสี่ยงของ ความเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นได้เป็นอย่างดีในขณะที่ผู้ลงทุนทั่วไปสามารถใช้เครื่องมือนี้ในการเป็นทางเลือกของการลงทุนได้

แม้ว่าการซื้อขาย SET50 Index Futures จะมีประโยชน์แต่ก็มีสิ่งที่ต้องระวังดังนี้

1. การรักษาระดับเงินประกัน ในการซื้อขายฟิวเจอร์ส แม้ว่าเราจะวางเงินประกันน้อย แต่จะมีการคิดกำไรขาดทุนกันทุกสิ้นวัน ถ้าระดับเงินประกันของเราลดลงจนต่ำกว่าระดับเงินประกันขั้นต่ำ เราก็จะถูกเรียกให้"เติมเงิน" เพื่อให้เงินประกันกลับไปอยู่ที่ระดับที่โบรกเกอร์กำหนด แต่ถ้าเราไม่สามารถ "เติมเงิน" ได้ทัน โบรกเกอร์ก็จะปิดสถานะการซื้อขายของเรา เพื่อช่วยป้องกันไม่ให้ผู้ลงทุนขาดทุนมากเกินไป

2. ฟิวเจอร์สมีอายุจำกัด ซึ่งแตกต่างจากหุ้นที่ไม่มีวันหมดอายุ หากผู้ซื้อและผู้ขายถือฟิวเจอร์สไปจนถึงวันครบอายุสัญญา ก็มีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินกันไปเรื่อยๆจนถึงวันดังกล่าว แต่ถ้าผู้ซื้อและผู้ขายไม่ต้องการถือฟิวเจอร์สไปจนถึงวันครบอายุสัญญา ก็ต้องปิดสถานะซื้อหรือขายที่มีอยู่ให้หมดไป ก่อนถึงวันนั้น คือ ถ้ามีสถานะซื้ออยู่ ก็ไปขายฟิวเจอร์ส แต่ถ้ามีสถานะขาย ก็ไปซื้อฟิวเจอร์สเพื่อปิดสถานะ แล้วก็อย่าลืมว่าต้องเป็นฟิวเจอร์สของเดือนเดียวกันด้วย ไม่อย่างนั้น แทนที่จะเป็นการปิดสถานะลง ก็จะกลายเป็นการเพิ่มสถานะแทน

3. การมี Leverage สูง คือ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในฟิวเจอร์สสูงกว่าอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นถ้าคาดการณ์ถูกเราก็จะได้กำไรในอัตราที่สูงกว่า แต่ถ้าเราคาดการณ์ผิด เราก็จะขาดทุนในอัตราที่สูงกว่าเช่นกัน ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรรู้จักระดับความเสี่ยงที่ตนเองยอมรับได้ก่อนตัดสินใจ ลงทุนในฟิวเจอร์ส และต้องติดตามผลการลงทุนอย่างสม่ำเสมอด้วยการลงทุนใน SET50 Index Futures จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ลงทุนที่มีการเตรียมตัว เป็นอย่างดีก่อนที่จะเข้ามาซื้อขายจริงในตลาดอนุพันธ์แต่อาจให้ผลในทางตรงกันข้ามกับผู้ลงทุนที่ไม่ได้เตรียมตัว

โดยลักษณะของสัญญา SET50 Index Futures เป็นสินค้าลำดับแรกที่ บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ จัดให้มีการซื้อขาย โดยเป็น ฟิวเจอร์สที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ซึ่งคำนวณมาจากหุ้นสามัญจดทะเบียนที่มีขนาดใหญ่ มีสภาพคล่องสม่ำเสมอจำนวน 50 ตัวแรก โดย SET50 Index Futures มีลักษณะของสัญญาสรุปได้ดังนี้ (สถาบันส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2552: ออนไลน์)

สินค้าอ้างอิง	ดัชนี SET50 ที่คำนวณและเผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ตัวคูณดัชนี	1,000 บาท ต่อ 1 จุดของดัชนี
เดือนที่สัญญาสิ้นสุดอายุ	เดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม โดยนับไปไม่เกิน 4 ไตรมาส
ช่วงราคาซื้อขายขั้นต่ำ	0.1 จุด
ช่วงการเปลี่ยนแปลงของราคาสูงสุดแต่ละวัน	+/- 30% ของราคาที่ใช้ชำระราคาในวันทำการก่อนหน้า
เวลาซื้อขาย	Pre-open: 9:15 - 9:45 น. Morning session: 9:45 - 12:30 น. Pre-open: 14:00 - 14:30 น. Afternoon session: 14:30 - 16:55 น.
การจำกัดฐานะ	ห้ามมีฐานะสุทธิรวมใน SET50 Index Futures และ SET50 Index Options เมื่อคำนวณฐานะเทียบเท่ากับฐานะใน SET50 Index Futures ในเดือนใดเดือนหนึ่งหรือทุกเดือนรวมกันเกิน 10,000 สัญญา
วันซื้อขายวันสุดท้าย	วันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนที่สัญญาสิ้นสุดอายุ โดยให้ช่วงเวลาซื้อขายในวันสุดท้ายของการซื้อขายสิ้นสุดในเวลา 16.30 น.
ราคาที่ใช้ชำระราคาในวันซื้อขายวันสุดท้าย	ค่าเฉลี่ยของดัชนี SET50 ของวันซื้อขายวันสุดท้ายของสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยคำนวณจากค่าดัชนี SET50 รายนาที่ ตั้งแต่ค่าดัชนี ณ เวลา 16:01 น. ถึง ค่าดัชนี ณ เวลา 16:30 น. และค่าดัชนีราคาปิดของวันนั้น โดยตัดค่าที่มากที่สุด 3 ค่า และค่าที่น้อยที่สุด 3 ค่าออก และ ใช้ค่าทศนิยม 2 ตำแหน่ง
วิธีการส่งมอบ / ชำระราคา	ชำระราคาเป็นเงินสด
ค่าธรรมเนียมการซื้อขายและชำระราคา	50 บาทต่อสัญญา โดยเรียกเก็บจากทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย
ค่าธรรมเนียมนายหน้าซื้อขาย	ตลาดอนุพันธ์ ไม่มีข้อกำหนดเรื่องค่าธรรมเนียม นายหน้าการซื้อขาย อัตราค่าธรรมเนียมสามารถต่อรองได้เสรี

กลยุทธ์การซื้อขายของ SET50 Index Futures

SET50 Index Futures สามารถใช้เป็นเครื่องมือลงทุนในตลาดได้ทั้งในภาวะตลาดขาขึ้น และตลาดขาลงตามการคาดการณ์ของผู้ลงทุน เนื่องจากผู้ลงทุนสามารถ “ซื้อก่อนขาย” หรือ “ขายก่อนซื้อ” ก็ได้ ดังนี้

คาดว่าตลาดจะเป็น ขาขึ้น ควรใช้กลยุทธ์ “ซื้อ” SET50 Index Futures เรียกว่า “Long Position”
 คาดว่าตลาดจะเป็น ขาลง ควรใช้กลยุทธ์ “ขาย” SET50 Index Futures เรียกว่า “Short Position”

หลักประกัน

บริษัทสมาชิกต้องเรียกให้ลูกค้านำทรัพย์สินมาวางเป็นหลักประกันในอัตราขั้นต่ำดังต่อไปนี้

หลักประกันเริ่มต้น (Initial Margin)	50,000 บาทต่อสัญญา
หลักประกันรักษาสภาพ (Maintenance Margin)	35,000 บาทต่อสัญญา
หลักประกันเริ่มต้นของค่าความเสี่ยงระหว่างเดือน (Inter-month Spread Initial Margin)	12,500 บาทต่อคู่
หลักประกันรักษาสภาพของค่าความเสี่ยงระหว่างเดือน (Inter-month Spread Maintenance Margin)	8,750 บาทต่อคู่

การปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ

การ “ซื้อ” หรือ “ขาย” ฟิวเจอร์ส สามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการ “เปิดสถานะ” ในสัญญาฟิวเจอร์ส (บางท่านก็เรียกว่า “เปิดฐานะ”) ซึ่งเมื่อ ผู้ลงทุน เปิดสถานะในฟิวเจอร์สไปแล้ว อาจได้กำไรจนพอใจ หรืออาจขาดทุนจนไม่ยากถือสัญญาไว้อีกต่อไป ผู้ลงทุนก็สามารถ “ปิดสถานะ” ของสัญญาได้(Offset) โดย ไม่จำเป็นต้องรอให้สัญญาหมดอายุ เรียกว่าการ “ล้างสถานะ” (บางท่านก็เรียกว่า “ล้างฐานะ”) โดยทำการซื้อหรือขายในฐานะตรงข้ามกับฐานะที่มีอยู่ เพื่อหักล้างกัน โดยถ้ามีสถานะซื้อ (Long Position) ก็สามารถล้างภาระผูกพันด้วยการสร้างสถานะขาย (Short Position) ในสัญญาที่ครบกำหนดเดือนเดียวกัน กับที่ซื้อไว้ และถ้ามีสถานะขาย (Short Position) อยู่ ก็สามารถล้างภาระผูกพันด้วยการสร้างสถานะซื้อ (Long Position) ในสัญญาที่ครบกำหนดเดือนเดียวกัน กับที่เคยขายไว้เช่นกัน

การถือสัญญา จนสัญญาหมดอายุ

ในกรณีที่ผู้ลงทุนซื้อ หรือ ขายฟิวเจอร์ส และถือไว้จนสัญญาครบกำหนดอายุ สถานะการซื้อขายของผู้ลงทุนจะถูกปิดลงโดยอัตโนมัติ โดยกำไรขาดทุนของผู้ลงทุนจะขึ้นกับค่าเฉลี่ยของดัชนี SET50 ในช่วงปิดตลาด 30 นาทีสุดท้าย ซึ่งเราเรียกว่า “ราคาที่ชำระราคาวันสุดท้าย” (Final Settlement Price) เช่น

วันที่ 1 ก.พ. 2551 ซื้อ SET50 Index Futures ที่ 550 จุด
 วันที่ 28 มี.ค. 2551 TFEX ประกาศดัชนีที่ใช้ชำระราคาวันสุดท้ายที่ 580 จุด
 ดังนั้น ผู้ลงทุนจะได้กำไร เท่ากับ $580 - 550 = 30$ จุด
 ดัชนี 1 จุด = 1,000 บาท ทำให้ได้กำไร = 30,000 บาท

หลังจากวันที่ 28 มี.ค. 2551 สถานะของผู้ลงทุนในสัญญาฟิวเจอร์สเดือนมีนาคม 2551
 ก็จะหมดลง ผู้ลงทุนจะไม่ได้กำไร หรือ ขาดทุน จากสัญญาฟิวเจอร์สเดือนนี้อีกต่อไป

ลักษณะของ SET50 Index Futures

ราคาซื้อขายฟิวเจอร์ส

เนื่องจาก SET50 Index Futures เป็นการซื้อขายดัชนี SET50 ล่วงหน้า ดังนั้น ราคาที่ใช้
 ในการซื้อขาย SET50 Index Futures ก็คือ ระดับดัชนี SET50 ในอนาคตที่ผู้ลงทุนคาดการณ์
 นั้นเอง โดยผู้ซื้อและผู้ขายจะส่งคำสั่งซื้อหรือขายผ่านโบรกเกอร์ของตลาดอนุพันธ์ระบุว่า จะซื้อหรือ
 ขายที่ระดับดัชนีเท่าใด เช่น ผู้ลงทุนซื้อฟิวเจอร์สที่ 510.20 จุด ระดับดัชนี 510.20 นี้ก็คือ ราคาฟิว
 เจอร์ส (Futures Price)

แต่ทั้งนี้ ตลาดอนุพันธ์ ได้กำหนดให้การเสนอราคาซื้อขาย SET50 Index Futures มี
 หน่วยของราคาที่ละเอียดที่สุดคือทศนิยม 1 ตำแหน่ง เช่น ผู้ซื้อผู้ขายสามารถเสนอซื้อขายได้ที่
 ราคาดัชนี 520.10จุด, 520.20จุด, 520.30จุด หรือ 520.40 จุด เป็นต้น แต่จะไม่สามารถเสนอราคาที่มี
 จุดทศนิยมถึงตำแหน่ง ที่สองได้ เช่น 520.24จุด เพราะเป็นข้อกำหนดและระบบจะไม่รับคำสั่ง
 ดังกล่าว ดังนั้น ในการเสนอราคาซื้อขาย หากมีการเสนอราคาเปลี่ยนแปลงจากราคาเดิม ราคาใหม่
 จะต้องมากหรือน้อยกว่าราคาเดิมอย่างน้อย 0.1จุด เราจึงเรียก ตัวเลข 0.1 นี้ว่า “ช่วงห่างของราคา
 ขั้นต่ำ” หรือ “Tick size”

ตัวคูณดัชนี

ตัวคูณดัชนี (Multiplier) เป็นตัวเลขที่ใช้คำนวณมูลค่าของสัญญาให้เป็นตัวเงิน เนื่องจาก
 ดัชนี SET50 Index มีหน่วยเป็นจุด จึงมีการแปลงค่าดัชนีแต่ละจุดให้เป็นตัวเงินโดยใช้ตัวคูณดัชนี
 กำหนดว่า แต่ละจุดของดัชนี SET50 Index มีมูลค่าจุดละ 1,000 บาท ดังนั้น สัญญาจะมีมูลค่า
 เท่าใดขึ้นอยู่กับราคาซื้อขาย SET50 Index Futures เช่น ถ้าราคาซื้อขาย SET50 Index
 Futures 1 สัญญา ที่ดัชนีหรือราคาเท่ากับ 500 จุด มูลค่าของสัญญา (Contract Size) ก็จะเท่ากับ
 $500 \text{ จุด} \times 1,000 \text{ บาท} = \text{มูลค่า } 500,000 \text{ บาท}$

ช่วงการเปลี่ยนแปลงของราคาสูงสุดแต่ละวัน

ช่วงการเปลี่ยนแปลงของราคาสูงสุดแต่ละวัน (Price Limit) มีข้อกำหนดให้ราคา SET50 Index Futures ที่เสนอซื้อขายกันในแต่ละวันจะเพิ่มขึ้น หรือ ลดลง ได้ไม่เกิน 30% จากราคาที่ใช้ชำระราคาในวันทำการก่อนหน้า ซึ่งก็คือราคาที่ใช้ในการชำระราคาที่ประกาศโดยตลาดอนุพันธ์ทุกวันทำการเพื่อใช้ในการคิดกำไรขาดทุน (Mark to market) เราจะเรียกว่า ช่วงการเปลี่ยนแปลงของราคาสูงสุดแต่ละวัน หรือ Price Limit โดยราคาที่เกิดขึ้นในตลาดจะไม่เปลี่ยนแปลงสูงขึ้นหรือลดลงเกินกว่า 30% ของราคาที่ใช้ชำระราคาก่อนหน้านี้ ในช่วงลดลงนั้นจะเป็นลักษณะขึ้นบันไดตามที่ตลาดหลักทรัพย์ดำเนินการอยู่ กล่าวคือ 10%, 20% และ 30% โดยตลาดอนุพันธ์อาจหยุดดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามที่ตลาดหลักทรัพย์ดำเนินการ

เวลาซื้อขาย

เวลาซื้อขาย (Trading hour) จะใกล้เคียงกับเวลาการซื้อขายของหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีการแบ่งเป็นช่วงเวลาเช่นเดียวกับที่กำหนดในตลาด หลักทรัพย์ดังนี้

ช่วงก่อนเปิดตลาด	: 9:15 – 9:45 น.
ช่วงเช้า	: 9:45 – 12:30 น.
ช่วงก่อนเปิดตลาด	: 14:00 – 14:30 น.
ช่วงบ่าย	: 14:30 – 16:55 น.

โดยเวลาการซื้อขายของ SET50 Index Futures นี้จะเปิดก่อนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ 15 นาที และ ปิดหลัง 15 นาที เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อ ผู้ขายปรับกลยุทธ์การลงทุนของตนเนื่องจากการมีสถานะการลงทุนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์และตลาดอนุพันธ์ ซึ่งเป็นหลักการสากลที่ตลาดอนุพันธ์ในประเทศอื่นๆ ใช้กัน

อายุของสัญญา

สัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะมีการกำหนดวันสิ้นสุดอายุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทของสัญญา สำหรับ SET50 Index Futures นั้น มีกำหนดระยะเวลาที่สิ้นสุด คือ ทุกสิ้นไตรมาส คือ เดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม เมื่อถึงวันที่สัญญาสิ้นสุดอายุ ผู้ซื้อและผู้ขาย จะตกลงชำระเงินเป็นเงินสดเฉพาะส่วนต่างของกำไรและขาดทุน ในแต่ละสัญญาที่สิ้นสุดทุกไตรมาสนั้นตลาดอนุพันธ์จะกำหนดวันที่สิ้นสุด และวันสุดท้ายของการซื้อขาย โดยถ้าวันสุดท้ายของไตรมาสนั้นเป็นวันหยุด เช่น SET50 Index Futures ที่สิ้นสุดอายุเดือนธันวาคม ซึ่งมีวันสุดท้ายของเดือนเป็นวันหยุดสิ้นปี วันทำการสุดท้ายจึงเลื่อนเร็วขึ้น 1 วัน

วันทำการสุดท้ายของเดือน = วันที่ 30 ธันวาคม

(ไม่ใช่วันที่ 31 ธันวาคม เพราะเป็นวันหยุดทำการ)

วันสิ้นสุดอายุและวันซื้อขายวันสุดท้าย = วันที่ 29 ธันวาคม

จำนวนฐานะสูงสุดที่ผู้ลงทุนจะสามารถมีสถานะได้

จำนวนฐานะสูงสุดที่ผู้ลงทุนจะสามารถมีสถานะได้ (Position Limit) สำหรับ SET50 Index Futures ในช่วงแรกจะกำหนดให้

- สถานะของการถือครองสัญญาที่ครบกำหนดส่งมอบในแต่ละเดือนต้องไม่เกิน 10,000 สัญญา และ
- สถานะสุทธิของสัญญาทุกเดือนรวมกันก็ต้องไม่เกิน 10,000 สัญญา

ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรการกำกับดูแลตลาดอนุพันธ์เป็นไปอย่างดี ในกรณีที่ผู้ซื้อผู้ขายมีสถานะถึงจำนวนตามที่ตลาดอนุพันธ์กำหนดโบรกเกอร์จะต้องรายงาน การถือครองฐานะของลูกค้าของตนให้กับตลาดอนุพันธ์ทราบ เช่น เมื่อลูกค้ารายใดมีสถานะของ SET50 Index Futures ถึงจำนวน 500 สัญญา ก็ต้องนำส่ง รายงานให้แก่ตลาดอนุพันธ์ เป็นต้น

7. ความหมายและประเภทของตราสารอนุพันธ์ และ

ความเป็นมาของตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทย

ความหมายของตราสารอนุพันธ์

ตราสารอนุพันธ์ (Derivatives) เป็นเครื่องมือทางการเงินประเภทหนึ่งที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยง โดยมูลค่าของตราสารอนุพันธ์จะอ้างอิงกับมูลค่าของสินทรัพย์อ้างอิง (Underlying Asset) ที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยที่สินทรัพย์อ้างอิงอาจจะเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น หุ้น พันธบัตร เงินตราต่างประเทศ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ หรือเป็นสินทรัพย์ โภคภัณฑ์ (Commodities) เช่น ข้าว ยางพารา น้ำมัน ทองคำ เป็นต้น

ประเภทของตราสารอนุพันธ์

ตราสารอนุพันธ์แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ตามลักษณะของสัญญาคือ

1. ฟอว์เวิร์ด (Forward) เป็นสัญญาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ที่จะซื้อ/ขายสินทรัพย์อ้างอิง โดยตกลงราคากันในวันนี้ เพื่อส่งมอบสินค้าและชำระเงินในอนาคต การตกลงซื้อขายสัญญาเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดสถานที่หรือเรียกว่า ซื้อขายแบบ Over – The – Counter (OTC) และมีการกำหนดรายละเอียดของสัญญาตามความต้องการระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย

2. ฟิวเจอร์ส (Futures) เป็นสัญญาที่จะซื้อจะขายสินทรัพย์อ้างอิง โดยตกลงราคาในวันนี้ แต่ส่งมอบสินค้าและชำระเงินในอนาคต เมื่อตกลงกันแล้วจะต้องปฏิบัติตามสัญญานั้นจะบิดพลิ้วไม่ได้ ฟิวเจอร์สเป็นสัญญาที่ซื้อขายในตลาดที่เป็นทางการ (Exchange) ลักษณะของสัญญาจึงเป็นแบบมาตรฐานมีการกำหนดรายละเอียดของสัญญาอย่างชัดเจน

3. ออปชั่น (Options) เป็นสัญญาระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ ผู้ซื้อและผู้ขาย โดยผู้ขายให้สิทธิแก่ผู้ซื้อที่จะซื้อ (หรือขาย) สินค้าอ้างอิงตามจำนวน ราคา และภายในระยะเวลาที่ระบุในสัญญา โดยผู้ซื้อต้องจ่ายเงินค่าสัญญาสิทธิดังกล่าวเรียกว่า “ค่าพรีเมียม” (Premium) ให้กับผู้ขายเพื่อแลกกับการได้สิทธินั้น ผู้ซื้อจะใช้สิทธิหรือไม่ก็ได้แต่ผู้ขายมีภาระต้องปฏิบัติตามสัญญาคือขายสินค้า

1. คอลออปชั่น (Call Options) หมายถึงสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- สิทธิจะซื้อสินค้าอ้างอิงกับผู้ออกออปชั่นตามจำนวนและราคาที่ระบุไว้ในระยะเวลาหรือ ณ วันที่ได้กำหนดไว้

- สิทธิที่จะเรียกให้ผู้ออกออปชั่นชำระเงิน เมื่อราคาของสินค้าอ้างอิงหรือระดับตัวเลขของตัวแปรอ้างอิง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้สูงกว่าราคาของระดับตัวเลขที่กำหนดไว้ในสัญญา

2. พุทออปชั่น (Put Options) หมายถึงสัญญาที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- สิทธิที่จะขายสินค้าอ้างอิงกับผู้ออกออปชั่น ตามจำนวนและราคาที่ระบุไว้ในระยะเวลาหรือ ณ วันที่ได้กำหนดไว้

- สิทธิที่จะเรียกให้ผู้ออกออปชั่นชำระเงิน เมื่อราคาของสินค้าอ้างอิงหรือระดับตัวเลขของตัวแปรอ้างอิง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้ต่ำกว่าราคาหรือระดับตัวเลขที่กำหนดไว้ในสัญญา

3. สวอป (Swap) คือสัญญาระหว่างคู่สัญญา 2 ฝ่าย ในการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสดระหว่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนกระแสเงินสดให้เหมาะสมกับลักษณะของการดำเนินธุรกิจ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วสัญญาสวอปจำเป็นต้องมีตัวกลางในการจัดการที่จะทำสัญญาแลกเปลี่ยนแทนคู่สัญญาที่มีความต้องการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสดทั้งนี้สถาบันการเงินจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางหรือเป็นคู่สัญญาอีกด้านหนึ่งของผู้ที่ต้องการแลกเปลี่ยนกระแสเงินสด เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Swap)

ความเป็นมาของตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทย

พัฒนาการของตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทยเริ่มต้นในช่วงปี พ.ศ. 2521 จากธุรกิจการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า หรือที่เรียกกันว่า “คอมมอดิตีส์ (Commodities)” ซึ่งเน้นการลงทุนผ่านบริษัทคอมมอดิตีส์เพื่อเก็งกำไรเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาเมื่อธุรกิจประเภทนี้เป็นที่นิยมมากขึ้น ได้มีการพัฒนาขึ้นมาเป็นธุรกิจนายหน้า (Broker) ที่ไม่เพียงแต่เน้นการเก็งกำไรจากการซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรเท่านั้น แต่ยังขยายขอบเขตไปถึงโลหะ และเงินตราต่างประเทศอีกด้วย โดยมีลักษณะเป็นการส่งคำสั่งซื้อขายต่อไปยังประเทศอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในยุคนั้นยังไม่มีหน่วยงานกำกับดูแล ตลอดจนกฎหมายควบคุมธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าโดยตรง ทำให้เกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติตามสัญญาขึ้นมากมาย นอกจากนี้ยังมีธุรกิจนายหน้าที่เข้าข่ายหลอกลวงนักลงทุนเป็นจำนวนมาก จนในที่สุดรัฐบาลจึงได้เข้ามาควบคุม และประกาศห้ามดำเนินงานธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าทั้งหมด ถือเป็น การปิดฉากในยุคแรกของตลาดอนุพันธ์ในประเทศไทย หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า ก่อนที่จะเกิดขึ้นเป็น

สำหรับ AFET นั้น มีฐานะเป็นนิติบุคคลอิสระ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. 2542 ถือว่าเป็นตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าที่เป็นทางการเพียงแห่งเดียวของประเทศไทย ทั้งนี้โครงสร้างของ AFET จะประกอบด้วยบุคคล และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า (The Board of Directors of the Agricultural Futures Exchange) หรือคณะกรรมการ ต.ส.ล. ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของ AFET ให้เป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจน ตลอดจนสร้างความเป็นธรรมให้แก่ทั้งผู้ซื้อ และผู้ขาย นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการคัดเลือกสินค้าเกษตรที่จะนำเข้ามาซื้อขายล่วงหน้าใน AFET อีกด้วย

2. สำนักงานคณะกรรมการกำกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า (Agricultural Futures Trading Commission: AFTC) หรือสำนักงาน ก.ส.ล. เป็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า และการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าทั้งหมด ตลอดจนวางนโยบายส่งเสริม และพัฒนา AFET ให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. สมาชิกของตลาด AFET เป็นบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าจากสำนักงาน ก.ส.ล. และมีสิทธิในการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าได้โดยตรงใน AFET โดยสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- นายหน้า (Broker) หมายถึง บริษัทสมาชิกที่สามารถส่งคำสั่งซื้อขายไปยัง AFET ได้ด้วยตัวเอง และยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนรับคำสั่งซื้อขายให้กับผู้อื่นได้อีกด้วย แต่จะได้รับสิทธิในการชำระราคาหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าได้สมัครเป็นสมาชิกของสำนักหักบัญชีหรือไม่ อย่างไรก็ตาม โดยปกติแล้ว นายหน้าส่วนใหญ่จะทำหน้าที่ส่งคำสั่งซื้อขายแทนลูกค้าของบริษัทตน จึงไม่ค่อยมีการซื้อขายเพื่อตัวเองเท่าไรนัก

- ผู้ค้าล่วงหน้า (Trader) หมายถึง บริษัทสมาชิกที่สามารถส่งคำสั่งซื้อขายไปยัง AFET ได้ในกรณีที่มีความต้องการที่จะซื้อขายเพื่อตัวเองเท่านั้น

4. สำนักหักบัญชี (Clearing House) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขึ้นอยู่กับสายงานกำกับตลาดของ AFET จะทำหน้าที่ดูแลในเรื่องการรับประกันการส่งมอบ และชำระราคาของสัญญาสินค้าเกษตรล่วงหน้าทุกรายการที่เกิดขึ้นใน AFET โดยหลังจากที่ได้มีการจับคู่คำสั่งซื้อขายแล้ว สำนักหักบัญชีจะเข้าแทนที่ เป็นคู่สัญญาให้กับทั้งผู้ซื้อ และผู้ขายในทุกรายการ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ สำนักหักบัญชีจะเป็นผู้ซื้อให้กับผู้ขายทุกราย และเป็นผู้ขายให้กับผู้ซื้อทุกรายนั่นเอง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการปรับสถานะทางบัญชีระหว่างวันของผู้ซื้อ และผู้ขายอีกด้วย

5. สมาชิกของสำนักหักบัญชี เป็นบริษัทที่ได้รับสิทธิในการชำระราคากับสำนักหักบัญชี แต่จะไม่มีสิทธิในการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าได้โดยตรงเหมือนอย่างกับสมาชิกของตลาด โดยปกติแล้ว สมาชิกของตลาดมักจะเป็นสมาชิกของสำนักหักบัญชีด้วยเสมอ

6. ผู้ที่สนใจเข้ามาซื้อขายในตลาด AFET สามารถแบ่งย่อยออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- Hedger เป็นผู้ที่เข้ามาซื้อขาย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดความเสี่ยงของตนเอง
- Speculator เป็นผู้ที่เข้ามาซื้อขาย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเก็งกำไรจากส่วนต่างของ

ราคาสินค้าเกษตร

- Arbitrager เป็นผู้ที่เข้ามาซื้อขาย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำกำไรจากความแตกต่างของราคาสินค้าเกษตรในแต่ละตลาด

สำหรับ TFEX นั้น แม้จะไม่ได้มีฐานะเป็นนิติบุคคลอิสระเหมือนเช่นกับ AFET แต่ก็ยังเป็นบริษัทย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 และถือว่าเป็นตลาดซื้อขายอนุพันธ์ทางการเงินที่เป็นทางการแห่งแรกของประเทศไทย โดยสินทรัพย์อ้างอิงนั้นอาจเป็นได้ทั้ง ตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือแม้แต่ตัวแปรอ้างอิงอย่างเช่น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ สำหรับโครงสร้างของ TFEX จะประกอบด้วยบุคคล และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการ บมจ. ตลาดอนุพันธ์ จะทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของ TFEX ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และยุติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นศูนย์กลางการซื้อขายตราสารอนุพันธ์ทางการเงินที่มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (The Securities and Exchange Commission: SEC) หรือสำนักงาน ก.ล.ต. เป็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่พัฒนา และกำกับดูแลให้การดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเนื่องจากตราสารอนุพันธ์ทางการเงินถือว่าเป็นทางเลือกหนึ่งในการลงทุนจึงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ก.ล.ต.

3. สมาชิกของตลาด TFEX อาจเป็นบุคคล หรือบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าก็ได้ โดยสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- นายหน้า ซึ่งเป็นบริษัทที่สามารถทำการส่งคำสั่งซื้อขายไปยัง TFEX ได้ด้วยตัวเอง อีกทั้งยังสามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนรับคำสั่งซื้อขายให้กับผู้อื่น ซึ่งเป็นลูกค้าของตนเองได้ แต่จะไม่มีสิทธิในการชำระราคาหรือไม่เช่นนั้นขึ้นอยู่กับว่าได้สมัครเป็นสมาชิกของสำนักหักบัญชีหรือไม่

- ผู้ค้า ซึ่งเป็นบริษัทที่สามารถซื้อขายสัญญาล่วงหน้าได้โดยตรง แต่เพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น

- สมาชิกประเภทบุคคลธรรมดา (Individual Member) สามารถส่งคำสั่งซื้อขายไปยัง TFEX ได้โดยตรง แต่ต้องเป็นการซื้อขายเพื่อตนเองเท่านั้น นอกจากนี้ ยังไม่สามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสำนักหักบัญชีได้

4. บริษัท สำนักหักบัญชี (ประเทศไทย) จำกัด (Thailand Clearing House Company Limited: TCH) เป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากตลาด TFEX จะทำหน้าที่ดูแลในเรื่องการรับประกันการส่งมอบ และชำระราคาของสัญญาล่วงหน้าทุกรายการที่เกิดขึ้น รวมถึงการปรับสถานะทางบัญชีระหว่างวันของผู้ซื้อ และผู้ขาย โดยการดำเนินงานของบริษัท สำนักหักบัญชีนี้จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ก.ล.ต.

5. สมาชิกของสำนักหักบัญชี เป็นบริษัทที่ได้รับสิทธิในการชำระราคา แต่จะไม่มีสิทธิในการซื้อขายตราสารอนุพันธ์ได้โดยตรงเหมือนอย่างกับสมาชิกของตลาด

6. ผู้ที่สนใจเข้ามาซื้อขายในตลาด TFEX จะประกอบด้วย Hedger, Speculator และ Arbitrager เช่นเดียวกัน

สังเกตได้ว่า ทั้งตลาด AFET และ TFEX จะมีลักษณะหลายๆ ประการที่คล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันก็เพียงแต่สินทรัพย์ที่นำมาใช้อ้างอิงซื้อขายกันเท่านั้น โดยตลาด AFET จะเน้นไปที่สินค้าเกษตร ในขณะที่ตลาด TFEX จะเน้นสินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจาก การพัฒนาตลาดอนุพันธ์ที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการดังกล่าวข้างต้นแล้วยังมีการพัฒนาตราสารอนุพันธ์อย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในตลาดที่ไม่เป็นทางการ หรือที่เราเรียกกันว่า “ตลาด Over the Counter (OTC)” ด้วย โดยสัญญาส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของ ฟอว์เวิร์ด (Forward Contract) และสัญญาสวอป (Swap) ที่อ้างอิงกับอัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งมีผู้เล่นหลัก คือ สถาบันการเงิน และบริษัทเอกชนต่างๆ (ธนิยวงศ์ กิริตวานิชย์. 2552: ออนไลน์)

8. ประวัติบริษัท ตลาดอนุพันธ์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน) (TFEX)

ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ผ่านการเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและมีผลบังคับใช้แล้ว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักของตลาดทุนไทยได้จัดตั้งบริษัท ตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) หรือ Thailand Futures Exchange (TFEX) ขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2547 โดยมีเงินทุนประกอบการเริ่มต้นที่ 100 ล้านบาท เพื่อดำเนินการเป็นศูนย์กลางการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรืออนุพันธ์ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว โดยตลาดอนุพันธ์ได้รับใบอนุญาตประกอบการ เป็นศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

โดยพัฒนาการที่สำคัญของบริษัท ตลาดอนุพันธ์ประเทศไทย จำกัด (มหาชน) มีดังนี้

- 28 เมษายน พ.ศ.2549 เปิดดำเนินการซื้อขาย โดยมี SET50 Index Futures เป็นสินค้าตัวแรก
- 28 สิงหาคม พ.ศ.2549 เริ่มให้ซื้อขาย SET50 Index Futures ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
- 18 กันยายน พ.ศ.2549 แต่งตั้งผู้ดูแลสภาพคล่องสำหรับ SET50 Index Futures
- 9 เมษายน พ.ศ. 2550 ลงนามบันทึกความร่วมมือกับตลาดอนุพันธ์ไต้หวัน

(Taiwan Futures Exchange: TAIEX)

- 3 กันยายน พ.ศ. 2550 เริ่มให้ซื้อขายผ่านช่องทาง Direct Market Access (DMA)
- 29 ตุลาคม พ.ศ.2550 เปิดซื้อขาย SET50 Index Options เป็นสินค้าลำดับที่สอง

ลักษณะการดำเนินงาน

บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ เป็นศูนย์กลางการซื้อขายอนุพันธ์เกี่ยวกับตราสารทุน ตราสารหนี้ และสินค้าโภคภัณฑ์ประเภทอื่นๆ ภายใต้พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยมีสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. เป็นหน่วยงานกำกับดูแล สินค้าที่สามารถจัดให้มีการซื้อขายได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 คือ ฟิวเจอร์ส (Futures) ออปชั่น (Options) และออปชั่นบนสัญญาฟิวเจอร์ส (Options on Futures) ของสินทรัพย์อ้างอิงประเภทต่าง ๆ ได้แก่

1. อ้างอิงกับตราสารทุน ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ หลักทรัพย์
2. อ้างอิงกับตราสารหนี้ ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล อัตราดอกเบี้ย
3. อ้างอิงกับราคาหรือดัชนีราคาอื่นๆ ได้แก่ ทองคำ น้ำมันดิบ อัตราแลกเปลี่ยน

โดยตลาดอนุพันธ์มีเป้าหมายหลักในการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งเน้นให้เกิดคุณค่าและประโยชน์แก่ผู้ลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการซื้อขายอนุพันธ์ที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ลงทุนและผู้ประกอบการในธุรกิจสามารถใช้เป็นเครื่องมือบริหารความเสี่ยง (Hedging Instruments) ในการบริหารเงินลงทุนและธุรกิจของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีต้นทุนที่สมเหตุสมผล
2. เป็นทางเลือกของการลงทุน ภายใต้ระบบการซื้อขายที่มีความยุติธรรม โปร่งใส และมีสภาพคล่อง รวมทั้งมั่นใจในระบบการชำระราคาสำหรับทุกธุรกรรมที่เกิดขึ้นในตลาดอนุพันธ์ที่จะมีสำนักหักบัญชีที่มีความมั่นคงเป็นคู่สัญญา
3. ให้ผู้ลงทุนมีแหล่งข้อมูลที่สะท้อนความคาดหวังของผู้ที่อยู่ในตลาดที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ในอนาคต ส่งผลให้ผู้ลงทุนและผู้ประกอบการสามารถวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พันธกิจของตลาดอนุพันธ์

บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ เป็นหน่วยงานที่อาสาเข้ามาเป็นผู้บุกเบิกตลาดอนุพันธ์ทางการเงินในประเทศไทย เพื่อเป็นจักรกลในการพัฒนาความก้าวหน้าของตลาดทุนไทย ให้เติบโตไปอย่างต่อเนื่อง โดย บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ ได้กำหนดพันธกิจของของการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งสู่การเป็นตลาดอนุพันธ์ชั้นนำในอาเซียน

วิสัยทัศน์ของตลาดอนุพันธ์

ตลาดอนุพันธ์มุ่งมั่นพัฒนาสู่การเป็นตลาดอนุพันธ์ที่มีผลิตภัณฑ์หลากหลายและมีสภาพคล่องภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีมาตรฐานสากล

กลยุทธ์และการกิจสู่เป้าหมาย

เพื่อบรรลุพันธกิจของตลาดอนุพันธ์ บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ จึงได้กำหนดกลยุทธ์และการกิจในการดำเนินงานด้านต่างๆ ดังนี้

1. สินค้า (Product) บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ วางกลยุทธ์โดยการจัดให้มีสินค้าหรืออนุพันธ์ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ลงทุน โดยประเภทและชนิดของอนุพันธ์ ที่มีความหลากหลายที่เป็นประโยชน์ และ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเงิน ของประเทศรวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ ในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตลาดอนุพันธ์ เปิดดำเนินงานโดยจัดให้มีซื้อขายฟิวเจอร์สที่อ้างอิงกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ SET50 (SET50 Index Futures) เป็นสินค้าลำดับแรกในวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2549 และต่อมาได้เปิดให้ซื้อขายออปชั่นที่อ้างอิงกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ SET50 (SET50 Index Options) เป็นสินค้าลำดับที่สองในวันที่ 29 ตุลาคม 2550 ซึ่งสินค้าในลำดับต่อไปจะเป็นออปชั่นที่อ้างอิงกับหลักทรัพย์ และฟิวเจอร์สที่อ้างอิงกับอัตราดอกเบี้ยหรือพันธบัตรรัฐบาล ทั้งนี้เนื่องจากตลาดตราสารทุนและตราสารหนี้เป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มีมูลค่าการซื้อขายในระดับสูง และมีผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องกับตลาดทั้งสองเป็นจำนวนมาก แต่ตลาดยังขาดเครื่องมือบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

2. ความหลากหลายของผู้ลงทุน (Diversity of Participants) ทั้งนี้ความหลากหลายของประเภทและปริมาณของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญของตลาดอนุพันธ์ในการเสริมสร้างสภาพคล่อง และสนับสนุนให้ราคาซื้อขายมีประสิทธิภาพ บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ได้ดำเนินมาตรการเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มผู้ลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนทั่วไป รวมทั้งการร่วมมือศึกษาและลดอุปสรรคและเงื่อนไขของกฎเกณฑ์การลงทุนของผู้ลงทุนสถาบันประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้ลงทุน รวมทั้งการเงื่อนไขการลงทุนของผู้ลงทุนต่างประเทศ

3. สภาพคล่อง (Liquidity) บมจ. ตลาดอนุพันธ์ฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการมีสภาพคล่องการซื้อขายโดยได้กำหนดกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างสภาพคล่องในการซื้อขายในตลาดอนุพันธ์โดยสนับสนุนให้มีผู้ดูแลสภาพคล่อง (Market Maker) จากสมาชิกของตลาดอนุพันธ์และผู้ลงทุนสถาบันที่มีศักยภาพ เพื่อทำหน้าที่ดูแลการซื้อขายในตลาดอนุพันธ์ให้มีสภาพคล่องอยู่เสมอ ทำให้ผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศมั่นใจว่าจะสามารถซื้อและขายอนุพันธ์ได้ตามต้องการ

4. การเผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์ (Education and Public Relations) การเผยแพร่ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอนุพันธ์เป็นมาตรการสำคัญที่ดำเนินการโดย บมจ.ตลาดอนุพันธ์ฯ ให้มีความสำคัญกับกลยุทธ์ทางการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อให้เข้าถึงผู้ลงทุนกลุ่มเป้าหมายทั้งที่เป็นสถาบันและผู้ลงทุนทั่วไป รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับอนุพันธ์ผ่านทางกิจกรรม สัมมนา และการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุเทพ เจริญวรรณ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ทั้งในภาพรวมและรายกรณี และทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามเพศ วัย และระยะเวลาในการเป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นลูกค้าของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จำนวน 181 คน

เกศริน เกาะดี (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายและศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจซื้อขายของนักลงทุน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยคือ นักลงทุนในหอนักลงทุนหลักทรัพย์จังหวัดเชียงใหม่ 100 คน ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน ได้ใช้ค่า t-test และ F-test

สุพร จุญรังสี (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร และได้ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนโดยจำแนกตามปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านภาวะการเมือง และด้านภาวะหลักทรัพย์ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีกลุ่มตัวอย่าง 385 คน โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติที่ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ชุติมา เจริญจิตร (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต การวิเคราะห์เชิงอนุมาณ ใช้ค่าที่ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างเพศชายและหญิง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

นิธิศ หัตถการุณย์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยคือ นักลงทุนจำนวน 385 คน ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในหอนักลงทุน โดยพบว่าพฤติกรรมนักลงทุนมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่คือ กำไรจากการลงทุน รองลงมาคือ การเพิ่มขึ้นของเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ และนักลงทุนใช้บทวิเคราะห์ของบริษัทหลักทรัพย์ ข่าว หนังสือพิมพ์ ประกอบการตัดสินใจลงทุน โดยใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที่ และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงกลุ่มโดยใช้สถิติไค-สแควร์

อุดม เนตรรัตนกุล (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจและแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานครที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ 400 คน โดยพบว่าพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุน คือ ผลตอบแทนระยะสั้นในรูปส่วนต่างของราคาหลักทรัพย์ และปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนคือ สภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

กล่าวโดยสรุป จากผลงานวิจัยที่กล่าวมา เป็นการศึกษากิจกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ พฤติกรรมลงทุนการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยปัจจัยพื้นฐานทั้งทางทฤษฎีและทางเทคนิค ทั้งศึกษาข้อมูลในอดีตและปัจจุบัน การหาผลตอบแทนและความเสี่ยง ทั้งนี้เพื่อให้นักลงทุนได้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย พิจารณาประกอบในการลงทุนในการวิเคราะห์พิจารณาในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ให้นักลงทุนได้เห็นแนวคิด และมีประสบการณ์ในการลงทุนให้รอบคอบมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นไปเป็นแนวทางในการศึกษาด้านตัวแปรและสถิติที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในตลาด TFEX

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (นราศรี ไววนิชกุล; และ ชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ดังนี้

ใช้สูตร Infinite population

$$n = \frac{Z^2 Pq}{B^2}$$

แทนค่า n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
B	=	ระดับความคลาดเคลื่อน
Z	=	Z score ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น
P	=	ความน่าจะเป็นของประชากร
q	=	1 – P

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดค่าความน่าจะเป็นของประชากรเท่ากับ 0.5 ($p = 0.5$) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จะได้ค่าดังนี้ $Z = 1.96$, $q = 1 - 0.5 = 0.5$ และค่าความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างเท่ากับ 5 เปอร์เซนต์ ($E = 0.05$) แทนค่าลงในสูตรและทำการคำนวณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{(3.8416)(0.25)}{0.0025}$$

$$n = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 384.16 หรือประมาณ 385 ตัวอย่าง และเพื่อสำรองไว้เผื่อการสูญเสียอีก 4% เท่ากับ 15 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง และใช้เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด 400 คน ผู้วิจัยเริ่มขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าซื้อขาย 10 อันดับแรก จากทั้งหมด 36 บริษัท ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป(ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท ทรีนีตี้ โพลาริส ฟิวเจอร์ส จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ เอเซียพลัส จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ซีมีโก้ จำกัด(มหาชน), บริษัท อยุรยา ดิวิฟทีฟส์ จำกัด

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทจำนวนเท่าๆ กัน บริษัทละ 40 ชุด

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บตัวอย่างในแต่ละบริษัท บริษัทละ 40 ชุดรวม 400 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้และนำไปเก็บข้อมูลตามบริษัทหลักทรัพย์

บริษัทหลักทรัพย์	จำนวน(คน)
บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด	40
บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป(ประเทศไทย) จำกัด	40
บริษัท ทรินิตี้ โพลาริส ฟิวเจอร์ส จำกัด	40
บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน)	40
บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด(มหาชน)	40
บริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน)	40
บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด(มหาชน)	40
บริษัทหลักทรัพย์ เอเซียพลัส จำกัด(มหาชน)	40
บริษัทหลักทรัพย์ ซีมีโก จำกัด(มหาชน)	40
บริษัท อยุรยา ดิวิฟวทีฟส์ จำกัด	40
จำนวนรวม	400

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การลงทุน โดยเป็นแบบสอบถามที่คำถามมีหลายคำตอบให้เลือกเพียงข้อเดียว (Multiple Choice Questions)

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ดังนี้

- 1) 20-30 ปี
- 2) 31-40 ปี
- 3) 41-50 ปี
- 4) 51-60 ปี
- 5) 61 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพสมรส เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ดังนี้

- 1) โสด
- 2) สมรส
- 3) หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุด เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ดังนี้

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ดังนี้

- 1) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 2) พนักงานบริษัทเอกชน
- 3) ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ
- 4) อื่น ๆ

ข้อที่ 6 รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale) ดังนี้

- 1) ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท
- 2) 20,001-40,000 บาท
- 3) 40,001-60,000 บาท
- 4) 60,001-80,000 บาท
- 5) ตั้งแต่ 80,001 ขึ้นไป

ข้อที่ 7 ประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

- 1) น้อยกว่า 1 ปี
- 2) ระหว่าง 1 – 2 ปี
- 3) 2 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 8 ประเภทการลงทุนในปัจจุบัน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ดังนี้

- 1) ลงทุน ชื่อ / ขายหลักทรัพย์
- 2) ลงทุน ชื่อ / ขาย สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
- 3) ลงทุนทั้งชื่อ / ขายหลักทรัพย์ และชื่อ / ขาย สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามลำดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยการจัดข้อมูลจะเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าตอบ (Rating scale) โดยการจัดข้อมูลจะเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดย ข้อ 4.1-4.6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยมีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือกเพียงข้อเดียว (Multiple Choice Questions) และ ข้อ 4.7-4.8 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 และการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยใช้มาตราวัดแบบ Semantic Differential Scale ซึ่งเป็นมาตราส่วนที่ใช้หลักความแตกต่างทางด้านความหมายเพื่อให้สอดคล้องกับระดับแนวโน้มการลงทุนในอนาคตของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงตัวเลือกเดียว ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องทำเครื่องหมายถูก ลงในช่องว่าง โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เพิ่มขึ้นแน่นอน	5 คะแนน
ค่อนข้างเพิ่มขึ้น	4 คะแนน
เท่าเดิม	3 คะแนน
ค่อนข้างลดลง	2 คะแนน
ลดลงแน่นอน	1 คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อแปลความหมายค่าคะแนน ของผู้ตอบแบบสอบถามในคำถามข้อที่ 4.7

4.21-5.00 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในอนาคตอยู่ในระดับ เพิ่มขึ้นแน่นอน

3.41-4.20 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในอนาคตอยู่ในระดับ ค่อนข้างเพิ่มขึ้น

2.61-3.40 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืน
กับดัชนี SET50 ในอนาคตอยู่ในระดับ เท่าเดิม

1.81-2.60 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืน
กับดัชนี SET50 ในอนาคตอยู่ในระดับ ก่อนข้างลดลง

1.00-1.80 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืน
กับดัชนี SET50 ในอนาคตอยู่ในระดับ ไม่ลงทุนแน่นอน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการกำหนดดังกล่าวมาประเมินค่า เพื่อ
แปลความหมายค่าคะแนน ของผู้ตอบแบบสอบถามในคำถามข้อที่ 4.8

4.21-5.00 คะแนน หมายถึง แนวโน้มการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าที่ยั่งยืน กับดัชนี SET50 อยู่ในระดับ เพิ่มขึ้นแน่นอน

3.41-4.20 คะแนน หมายถึง แนวโน้มการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าที่ยั่งยืน กับดัชนี SET50 อยู่ในระดับ ก่อนข้างเพิ่มขึ้น

2.61-3.40 คะแนน หมายถึง แนวโน้มการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับอยู่ในระดับ เท่าเดิม

1.81-2.60 คะแนน หมายถึง แนวโน้มการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับอยู่ในระดับ ก่อนข้างลดลง

1.00-1.80 คะแนน หมายถึง แนวโน้มการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขาย
ล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับอยู่ในระดับ ลดลงแน่นอน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารทางวิชาการ ตำราหนังสือต่าง ๆ และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง ตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ทบทวนวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อใช้ในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้
ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4
ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนใน

กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือก โดยการคำนวณหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha Cronbach Coefficient) (กลายา วาณิชยัญญา. 2546: 449) ซึ่งค่าแอลฟาที่ได้แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถามดังนี้

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	.748
ด้านข้อมูลข่าวสาร	.791
ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	.700
ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	.698
ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50	.806
การตัดสินใจซื้อขายสัญญาสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50	.710

7. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

1.2 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมในแต่ละบริษัทที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนแจกแบบสอบถาม และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 400 ชุด

2.2 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการของ (α – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546)
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัส สำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistic Package for Social Sciences) for Windows version 15 และทำการวิเคราะห์ข้อมูล และการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 บัณฑิตส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์ลงทุน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)
จากแนวคิดการวิเคราะห์เชิงประชากรศาสตร์ ผู้วิจัยเลือกรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการลงทุน เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ เนื่องจากทฤษฎีการวิเคราะห์ แบบ Demographics ระบุตัวแปรสำคัญ 2 ตัวในการวิเคราะห์ผู้ลงทุนบุคคลธรรมดา คือ รายได้และความมั่นคง จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการลงทุนในตลาดการเงิน

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ Chi-Square

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ Chi-Square

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร , ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ Chi-Square

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 36)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ของคะแนน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ $\bar{X}$) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 39)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)
(กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: 38)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 43)

$$\text{Cronbach's alpha : } \alpha = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนคำถาม
	$\overline{\text{covariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ
	$\overline{\text{variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ประกอบด้วย

2.1 ค่าสถิติ Chi-Square (χ^2) เป็นการทดสอบตัวแปรทั้ง 2 ตัวนั้นมีความเป็นอิสระต่อกันดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: 182)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_j - E_j)^2}{E_j}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าสถิติไคสแควร์

- O_i แทน ความถี่หรือจำนวนครั้งที่เกิดในระดับที่ i ที่เกิดขึ้นจริง
ของตัวอย่างขนาด n
- E_i แทน ความถี่หรือจำนวนครั้งที่ของระดับที่ i ที่คาดว่าจะเกิด
(ภายใต้ H_0)
- k แทน จำนวนกลุ่มหรือจำนวนระดับของตัวแปรหรือลักษณะที่
สนใจศึกษา
- n แทน ขนาดตัวอย่าง หรือจำนวนครั้งที่ทดลอง

2.2 ค่าสถิติ Pearson Chi-Square (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: 182)

2.2.1 Crammer's V ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร ในกรณีที่
ตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหรือทั้งสองตัวแปรเป็น Nominal และค่า V ใช้สำหรับตารางที่มีขนาดใหญ่
มากกว่า 2×2 มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 โดยใช้สูตรดังนี้ (กฤษณ์ลี เวนสาร. 2545: 299)

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{n \cdot \min\{(r-1), (c-1)\}}}$$

โดยสามารถอธิบายค่า V ที่ได้ดังนี้

ค่า 0	หมายถึง	สองตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน
ค่า .01-.25	หมายถึง	สองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่า .26-.55	หมายถึง	สองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่า .56-.75	หมายถึง	สองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่า .76-.99	หมายถึง	สองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
ค่า 1	หมายถึง	สองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
χ^2	แทน	ค่าสถิติทดสอบ Chi-Square
Sig. (2-side)	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
Cramer's V	แทน	ระดับความสัมพันธ์ในการวัดตัวแปรมาตรฐานบัญญัติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การลงทุน โดยการหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนใน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ยอมรับความเสี่ยงได้ดี เชื่อมมั่นในตนเอง ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และรอบคอบระมัดระวัง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครโดยการหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร,ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง, ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยการแจกแจงจำนวน(ความถี่) และร้อยละ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.1 เพศ			
	ชาย	229	57.25
	หญิง	171	42.75
	รวม	400	100.00
1.2 อายุ			
	20-30 ปี	33	8.25
	31-40 ปี	78	19.50
	41-50 ปี	90	22.50
	51-60 ปี	115	28.75
	61 ปีขึ้นไป	84	21.00
	รวม	400	100.00
1.3 สถานภาพสมรส			
	โสด	234	58.50
	สมรส	138	34.50
	หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	28	7.00
	รวม	400	100.00
1.4 ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	65	16.25
	ปริญญาตรี	253	63.25
	สูงกว่าปริญญาตรี	82	20.50
	รวม	400	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.5 อาชีพ		
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	30	7.50
พนักงานบริษัทเอกชน	140	35.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ	153	38.25
อื่นๆ เช่น นักลงทุน	77	19.25
รวม	400	100.00
1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท	89	22.25
20,001-40,000 บาท	161	40.25
40,001-60,000 บาท	58	14.50
60,001-80,000 บาท	34	8.50
ตั้งแต่ 80,001 ขึ้นไป	58	14.50
รวม	400	100.00
1.7 ประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50		
น้อยกว่า 1 ปี	284	71.00
ระหว่าง 1-2 ปี	51	12.75
2 ปีขึ้นไป	65	16.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 และเป็น เพศหญิง จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 ตามลำดับ

อายุ นักลงทุน ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาคือช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ช่วงอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 และช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 ตามลำดับ

สถานภาพ นักลงทุน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมาคือสถานภาพสมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และหย่าร้าง/หม้าย/แยกกัน อยู่ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา นักลงทุน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 รองลงมาคือ มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คือ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ตามลำดับ

อาชีพ นักลงทุน ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 40 คน รองลงมาคือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อาชีพอื่น ๆ เช่น นักลงทุน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 และข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักลงทุน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมาคือมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 – 60,000 บาท เท่ากับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาท คือ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 – 80,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 นักลงทุน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาคือมากกว่า 2 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และระหว่าง 1-2 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครโดยแจกแจงความถี่
และร้อยละ ดังตาราง

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเป็นจริงเกี่ยวกับปัจจัยด้าน
บุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุน	ระดับความเป็นจริงของบุคลิกภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.ยอมรับความเสี่ยงได้ดี	3.32	.738	ปานกลาง
2.เชื่อมั่นในตนเอง	3.62	.680	มาก
3.ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	3.78	.749	มาก
4.รอบคอบระมัดระวัง	3.62	.804	มาก
โดยรวม	3.58	.529	มาก

ตาราง 2 พบว่า นักลงทุนพิจารณาระดับความเป็นจริงด้านบุคลิกภาพโดยรวม อยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาในแต่ละบุคลิกภาพของนักลงทุน พบว่า
บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองเท่ากับบุคลิกภาพรอบคอบ
ระมัดระวัง นักลงทุนให้ระดับความเป็นจริงด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.78 และ 3.62 ตามลำดับ ส่วนบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี นักลงทุนให้ระดับความเป็น
จริงด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ และด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยแจกแจงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50	ระดับของอิทธิพลต่อการตัดสินใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	3.18	.717	ปานกลาง
ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง	3.78	.660	มาก
ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	4.05	.630	มาก
ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับ ดัชนี SET50	3.74	.637	มาก
โดยรวม	3.69	.492	มาก

ตาราง 3 พบว่า นักลงทุนพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง และด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 3.78 และ 3.74 ตามลำดับ ส่วนด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร	ระดับของอิทธิพลต่อการตัดสินใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สื่อวิทยุ	2.93	1.230	ปานกลาง
สื่อโทรทัศน์	3.35	1.024	ปานกลาง
สื่อหนังสือพิมพ์	3.63	1.005	มาก
บทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์	3.57	0.945	มาก
เพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น	2.42	1.218	น้อย
โดยรวม	3.18	0.717	ปานกลาง

ตาราง 4 พบว่านักลงทุน พิจารณปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาในแต่ละแหล่งข้อมูลข่าวสาร พบว่า จากสื่อหนังสือพิมพ์ และจากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.57 ตามลำดับ จากสื่อโทรทัศน์ และจากสื่อวิทยุ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และ 2.93 ตามลำดับ ส่วนจากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านภาวะเศรษฐกิจ และการเมือง	ระดับของอิทธิพลต่อการตัดสินใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	3.49	1.001	มาก
อัตราการเจริญเติบโตทางด้านการเศรษฐกิจ(GDP)	3.79	0.837	มาก
มูลค่าซื้อ-ขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ	3.89	0.790	มาก
ความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของภาครัฐ	3.96	0.763	มาก
โดยรวม	3.78	0.660	มาก

ตาราง 5 พบว่า นักลงทุน พิจารณปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมืองโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง พบว่าความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของภาครัฐ มูลค่าซื้อ-ขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ อัตราการเจริญเติบโตทางด้านการเศรษฐกิจ (GDP) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 3.89, 3.79 และ 3.49 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	ระดับของอิทธิพลต่อการตัดสินใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศ	4.08	.676	มาก
การปรับตัวขึ้น/ลง ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ต่างประเทศ	4.02	.715	มาก
โดยรวม	4.05	.630	มาก

ตาราง 6 พบว่า นักลงทุนพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านสถานการณ์ต่างประเทศโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาในแต่ละสถานการณ์ต่างประเทศ พบว่า ภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศและการปรับตัวขึ้น/ลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 4.02 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อ	ระดับของอิทธิพลต่อการตัดสินใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่ List อยู่ใน SET50 Index เช่น กำไรสุทธิ เงินปันผล หลักประกันขั้นต่ำที่กำหนด (Initial Margin 50,000 บาทต่อสัญญา)	3.93	0.809	มาก
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นสัญญาทางการเงินที่มีอายุจำกัด	3.67	0.835	มาก
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นตราสารที่เป็นภาระผูกพัน	3.60	0.881	มาก
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 สามารถทำกำไรทั้งขาขึ้นและขาลง	3.83	0.825	มาก
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีสภาพคล่อง	3.79	0.817	มาก
โดยรวม	3.75	0.637	มาก

ตาราง 7 พบว่า นักลงทุน พิจารณปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยในด้านปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่ List อยู่ใน SET50 Index เช่น กำไรสุทธิ เงินปันผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 สามารถทำกำไรทั้งขาขึ้นและขาลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีสภาพคล่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นสัญญาทางการเงินที่มีอายุจำกัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 หลักประกันขั้นต่ำที่กำหนด (Initial Margin 50,000 บาทต่อสัญญา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นตราสารที่เป็นภาระผูกพัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยการแจกแจงจำนวน(ความถี่) ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง

ตาราง 8 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ อ้างอิงกับดัชนี SET50	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		
ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม	95	23.75
มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง	40	10.00
ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง	239	59.75
ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์	26	6.50
รวม	400	100.00
จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		
50,000-100,000 บาท	210	52.50
100,001-150,000 บาท	62	15.50
150,001-200,000 บาท	73	18.25
200,001-250,000 บาท	19	4.75
มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	36	9.00
รวม	400	100.00
จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		
1-10 ครั้ง	241	60.25
11-20 ครั้ง	48	12.00
21-30 ครั้ง	84	21.00
31-40 ครั้ง	10	2.50
มากกว่า 41 ครั้งขึ้นไป	17	4.25
รวม	400	100.00

ตาราง 8 (ต่อ)

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50	จำนวน(คน)	ร้อยละ
วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		
ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์	51	12.75
ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	134	33.50
ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์	215	53.75
รวม	400	100.00
ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		
ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	124	31.00
ซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญาหมดอายุ	25	6.25
ซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	251	62.75
รวม	400	100.00
วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		
ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	83	20.75
ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	80	20.00
ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	237	59.25
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน นักลงทุนส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนโดยให้เหตุผลว่าทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลงสำคัญที่สุดที่ จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน นักลงทุนส่วนใหญ่ฝากหลักประกัน 50,000 – 100,000 บาท จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมาคือ ฝากหลักประกัน 150,001 – 200,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ฝากหลักประกัน 100,001-150,000 จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ฝากหลักประกันมากกว่า 250,001 บาท

จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน นักลงทุนส่วนใหญ่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน 1-10 ครั้ง จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 60.25 เฉลี่ยต่อเดือน 21-30 ครั้ง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 เฉลี่ยต่อเดือน 11-20 ครั้ง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 41 ครั้งขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และเฉลี่ยต่อเดือน 31-40 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด นักลงทุนส่วนใหญ่มีวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดคือ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาคือผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด นักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 รองลงมาคือซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญาหมดอายุ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน นักลงทุนส่วนใหญ่ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคมากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 รองลงมาคือใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 และใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50	การตัดสินใจในอนาคต		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
การตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อ้างอิงกับดัชนี SET50 (ลงทุนแน่นอน – ไม่ลงทุนแน่นอน)	3.72	.934	ค่อนข้างเพิ่มขึ้น
การบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อ้างอิงกับดัชนี SET50 (บอกต่อแน่นอน – ไม่บอกต่อแน่นอน)	3.42	1.056	ค่อนข้างเพิ่มขึ้น

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้
ความพึงพอใจหลังการใช้

นักลงทุนมีการตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

นักลงทุนมีการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์เพียง 2 ด้าน คือ

1. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 จะวิเคราะห์ทั้งหมด 6 ด้าน คือ

1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

สมมติฐานที่ 1.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม	มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง	ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขายต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์	
≤ 20,000	21	12	56	-	89
20,001 -40,000	34	14	97	16	161
40,001 -60,000	15	4	34	5	58
60,001 -80,000	21	2	10	1	34
≥ 80,001	4	8	42	4	58
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 48.281^* \text{ Sig. (2- sided) } = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -40,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ≤ 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท ให้เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนคือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม โดยเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท คือ ใช้เงินลงทุนน้อย จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม มากที่สุด รองลงมาคือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
≤ 20,000	55	16	12	2	4	89
20,001 -40,000	93	29	27	7	5	161
40,001 -60,000	30	4	13	2	9	58
60,001 -80,000	11	6	5	3	9	34
≥ 80,001	21	7	16	5	9	58
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 46.740^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่าพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -40,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 100,001-150,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
$\leq 20,000$	55	16	12	2	4	89
20,001 -40,000	93	29	27	7	5	161
40,001 -60,000	30	4	13	2	9	58
60,001 -80,000	11	6	5	3	9	34
$\geq 80,001$	21	7	16	5	9	58
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 46.470^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป คือ 1-10 ครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ 21-30 ครั้ง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ห้อง ค้าหลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
≤ 20,000	16	31	42	89
20,001 -40,000	19	51	91	161
40,001 -60,000	7	12	39	58
60,001 -80,000	4	10	20	34
≥ 80,001	5	30	23	58
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 17.025^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .030$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญาหมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
≤ 20,000	34	11	44	89
20,001 -40,000	40	11	110	161
40,001 -60,000	23	-	35	58
60,001 -80,000	18	1	15	34
≥ 80,001	9	2	47	58
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 33.310^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท คือ การลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) มากที่สุด รองลงมาคือ การลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	
$\leq 20,000$	23	21	45	89
20,001 -40,000	32	29	100	161
40,001 -60,000	9	18	31	58
60,001 -80,000	6	5	23	34
$\geq 80,001$	13	7	38	58
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 11.372 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .181$$

จากตาราง 15 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -40,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 -80,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 -60,000 บาท คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .181 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 1.2 ประสิทธิภาพการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ประสิทธิภาพการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ประสิทธิภาพการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

ประสบการณ์ การลงทุน	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินชั้น ต่ำในการลงทุนมี ความเหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตรา ผลตอบแทน สูง	ทำกำไรได้ทั้ง ในตลาดขา ขึ้นและขาลง	ค่าธรรมเนียมในการ ซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขาย หลักทรัพย์	
น้อยกว่า 1 ปี	69	29	166	20	284
ระหว่าง 1-2 ปี	13	5	33	-	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	13	6	40	6	65
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 5.052 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .537$$

จากตาราง 16 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี ระหว่าง 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนคือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินชั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .537 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

ประสบการณ์ การลงทุน	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000- 100,000 บาท	100,001- 150,000 บาท	150,001- 200,000 บาท	200,001- 250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยกว่า 1 ปี	165	38	51	10	20	284
ระหว่าง 1-2 ปี	22	14	6	3	6	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	23	10	16	6	10	65
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 22.704 * \text{Sig. (2- sided)} = .004$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุน ระหว่าง 1-2 ปี คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 100,001-150,000 บาท

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

ประสบการณ์การลงทุน	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยกว่า 1 ปี	165	38	51	10	20	284
ระหว่าง 1-2 ปี	22	14	6	3	6	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	23	10	16	6	10	65
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 22.704 * \text{Sig. (2- sided)} = .004$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนระหว่าง 1-2 ปี คือ 1-10 ครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ 11-20 ครั้ง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

ประสบการณ์การลงทุน	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ห้อง ค้าหลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
น้อยกว่า 1 ปี	30	92	162	284
ระหว่าง 1-2 ปี	8	20	23	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	13	22	30	65
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 6.674 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .154$$

จากตาราง 19 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี ระหว่าง 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .154 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ประสบการณ์การลงทุน	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะ ภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของ สัญญา ก่อน สัญญาหมดอายุ	
น้อยกว่า 1 ปี	85	20	179	284
ระหว่าง 1-2 ปี	16	1	34	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	23	4	38	65
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 2.616 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .624$$

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี ระหว่าง 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .624 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์การลงทุนกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

ประสบการณ์การลงทุน	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยกว่า 1 ปี	70	49	165	284
ระหว่าง 1-2 ปี	1	17	33	51
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	12	14	39	65
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 16.928^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .002$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างประสบการณ์การลงทุน กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนน้อยกว่า 1 ปี ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การลงทุนระหว่าง 1-2 ปี และมากกว่า 2 ปีขึ้นไป คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้ามีอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้ามีอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 จะวิเคราะห์ทั้งหมด 6 ด้าน คือ

1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

สมมติฐานที่ 2.1 บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ ยอมรับความ เสี่ยงได้ดี	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม	มีโอกาสดำอัตรา ผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้งใน ตลาดขาขึ้นและ ขาลง	ค่าธรรมเนียมใน การซื้อขายสัญญา ซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อ ขายหลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	-	-	5	-	5
น้อย	6	5	10	-	21
ปานกลาง	57	26	142	18	243
มาก	22	9	63	8	102
มากที่สุด	10	-	19	-	29
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 17.017 \quad \text{Sig. (2-sided)} = .149$$

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มาก และน้อย มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด เลือกเหตุผลเพียง 2 ข้อ คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและ ขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด เลือกเหตุผลเพียงเดียว คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้น และขาลง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .149 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	2	2	1	-	-	5
น้อย	15	3	3	-	-	21
ปานกลาง	132	42	31	11	27	243
มาก	48	15	26	8	5	102
มากที่สุด	13	-	12	-	4	29
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 36.144^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .003$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มาก และมากที่สุด มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อย มีการลงทุน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 100,001-150,000 บาท เท่ากับ 150,001-200,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด มีการลงทุน 50,000-100,000 บาท เท่ากับ 100,001-150,000 บาท รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	2	2	1	-	-	5
น้อย	15	3	3	-	-	21
ปานกลาง	132	42	31	11	27	243
มาก	48	15	26	8	5	102
มากที่สุด	13	-	12	-	4	29
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 36.144^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .003$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มาก และมากที่สุด มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อย มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขาย

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ห้องค้า หลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	2	3	5
น้อย	3	7	11	21
ปานกลาง	34	77	132	243
มาก	12	38	52	102
มากที่สุด	2	10	17	29
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 2.898 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .941$$

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .941 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

บุคลิกภาพ ยอมรับความเสี่ยง ได้ดี	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด- ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	2	-	3	5
น้อย	4	-	17	21
ปานกลาง	67	15	161	243
มาก	41	7	54	102
มากที่สุด	10	3	16	29
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 10.802 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .213$$

จากตาราง 26 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญา หมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะ ภายใน 1 วัน (Day Trade)

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .213 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุน ที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	2	-	3	5
น้อย	4	2	15	21
ปานกลาง	48	46	149	243
มาก	20	25	57	102
มากที่สุด	9	7	13	29
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 8.073 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .426$$

จากตาราง 27 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริง ปานกลาง มากที่สุด น้อย และน้อยที่สุด ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงมาก คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .426 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 2.2 บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ เชื่อมั่นใน ตนเอง	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำใน การลงทุนมีความ เหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตรา ผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ ทั้งในตลาด ขาขึ้นและ ขาลง	ค่าธรรมเนียมในการ ซื้อขายสัญญาซื้อ ขาย ต่ำกว่าซื้อขาย หลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-
น้อย	-	3	5	3	11
ปานกลาง	40	27	91	7	165
มาก	46	7	121	16	190
มากที่สุด	9	3	22	-	34
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 33.819^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และมากที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูงเท่ากับ ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพเชื่อมั่น ในตนเอง	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000- 100,000 บาท	100,001- 150,000 บาท	150,001- 200,000 บาท	200,001- 250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
น้อย	8	-	1	2	-	11
ปานกลาง	101	34	14	6	10	165
มาก	89	26	44	11	20	190
มากที่สุด	12	2	14	-	6	34
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 47.206^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนพบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 100,001-150,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมาก มีการลงทุน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด มีการลงทุน 150,001-200,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 50,000-100,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงน้อย มีการลงทุน 50,000-200,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 200,001-250,000 บาท

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	
น้อย	8	-	1	2	-	11
ปานกลาง	101	34	14	6	10	165
มาก	89	26	44	11	20	190
มากที่สุด	12	2	14	-	6	34
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 47.206^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมาก มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงน้อย มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 31-40 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อย

ตาราง 31 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ห้อง ค้าหลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	2	4	5	11
ปานกลาง	24	47	94	165
มาก	22	70	98	190
มากที่สุด	3	13	18	34
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 4.044 \quad \text{Sig. (2- sided) } = .671$$

จากตาราง 31 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง มากที่สุด และน้อย ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .671 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะ ภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจน สัญญาหมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของ สัญญา ก่อน สัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	2	-	9	11
ปานกลาง	44	8	113	165
มาก	62	14	114	190
มากที่สุด	16	3	15	34
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 10.133 \text{ Sig. (2- sided) } = .119$$

จากตาราง 32 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และน้อย มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ เชื่อมั่นในตนเอง	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและ ปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	3	3	5	11
ปานกลาง	29	23	113	165
มาก	45	44	101	190
มากที่สุด	6	10	18	34
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 11.894 \text{ Sig. (2- sided) } = .064$$

จากตาราง 33 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของ นักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริง ปานกลาง มาก และมากที่สุด ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน เท่ากับใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .064 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 2.3 บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ ใช้เหตุผลใน การตัดสินใจ	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินขั้นต่ำ ในการลงทุนมี ความเหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตรา ผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้ง ในตลาดขาขึ้น และขาลง	ค่าธรรมเนียมใน การซื้อขายสัญญา ซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อ ขายหลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-
น้อย	6	6	6	-	18
ปานกลาง	22	21	60	10	113
มาก	52	6	139	13	210
มากที่สุด	15	7	34	3	59
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 37.558^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และมากที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม ส่วน เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงน้อย ให้เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนเท่ากันทั้ง 3 ข้อ คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขา มีโอกาสได้อัตรผลตอบแทนสูง และค่าธรรมเนียมใน การซื้อขายสัญญาซื้อขายต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือก ตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
น้อย	14	-	1	-	3	18
ปานกลาง	66	19	13	5	10	113
มาก	99	38	46	14	13	210
มากที่สุด	31	5	13	-	10	59
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 28.673^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .004$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจ พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจ ลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มาก และมากที่สุด มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001-200,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงน้อย มีการลงทุน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุน จำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
น้อย	14	-	1	-	3	18
ปานกลาง	66	19	13	5	10	113
มาก	99	38	46	14	13	210
มากที่สุด	31	5	13	-	10	59
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 28.673^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .004$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงปานกลาง มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อ เดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการ ตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงมาก และมากที่สุด มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มาก ที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ย ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงน้อย มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวนมากกว่า 41 ครั้งขึ้นไป ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อ เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์	ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	5	4	9	18
ปานกลาง	29	35	49	113
มาก	12	78	120	210
มากที่สุด	5	17	37	59
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 32.731^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และมากที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

ตาราง 38 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

บุคลิกภาพใช้ เหตุผลในการ ตัดสินใจ	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	5	5	8	18
ปานกลาง	37	9	67	113
มาก	71	4	135	210
มากที่สุด	11	7	41	59
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 28.493^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และ มากที่สุด มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มาก ที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพใช้ เหตุผลในการตัดสินใจ ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขาย แบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) เท่ากับ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญาหมดอายุ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่ง น้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่ อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 39 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจกับพฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพใช้เหตุผลใน การตัดสินใจ	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและ ปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	-	-	-	-
น้อย	2	5	11	18
ปานกลาง	23	16	74	113
มาก	51	38	121	210
มากที่สุด	7	21	31	59
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 15.645^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .016$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริง ปานกลาง และมาก ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด และ น้อย คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้ วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .016 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 2.4 บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 40 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ รอบคอบ ระมัดระวัง	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำใน การลงทุนมีความ เหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตรา ผลตอบแทน สูง	ทำอะไรได้ทั้งใน ตลาดขาขึ้นและ ขาลง	ค่าธรรมเนียมในการ ซื้อขายสัญญาซื้อ ขาย ต่ำกว่าซื้อขาย หลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	4	-	-	-	4
น้อย	2	11	2	3	18
ปานกลาง	35	17	99	5	156
มาก	39	7	111	13	170
มากที่สุด	15	5	27	5	52
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 83.302 * \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง และมากที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง มากที่สุด รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขายต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์ ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด ให้เหตุผลเพียงข้อเดียว คือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขาย

ตาราง 41 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ รอบคอบระมัดระวัง	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000- 100,000 บาท	100,001- 150,000 บาท	150,001- 200,000 บาท	200,001- 250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	4	-	-	-	-	4
น้อย	13	-	3	2	-	18
ปานกลาง	79	36	31	-	10	156
มาก	83	19	29	17	22	170
มากที่สุด	31	7	10	-	4	52
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 44.254 * \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่าพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก และมากที่สุด น้อย มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,001 - 100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 150,001- 200,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงปานกลาง คือ 50,001 -100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ 100,001- 150,000 บาท ส่วนจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ 50,001 -100,000 บาท

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 42 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพรอบคอบ ระมัดระวัง	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	4	-	-	-	-	4
น้อย	13	-	3	2	-	18
ปานกลาง	79	36	31	-	10	156
มาก	83	19	29	17	22	170
มากที่สุด	31	7	10	-	4	52
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 44.254 * \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก มากที่สุด และน้อย มีจำนวน 1-10 ครั้ง ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้ง ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงปานกลาง คือ มีจำนวน 1-10 ครั้ง ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้ง ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ มีจำนวน 1-10 ครั้ง ที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 43 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

บุคลิกภาพรอบคอบ ระมัดระวัง	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ ห้องค้า หลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดย ใช้โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	4	4
น้อย	4	6	8	18
ปานกลาง	23	50	83	156
มาก	23	67	80	170
มากที่สุด	1	11	40	52
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 21.204^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .007$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง น้อย และมากที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 44 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

บุคลิกภาพรอบคอบ ระมัดระวัง	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	4	4
น้อย	7	3	8	18
ปานกลาง	54	3	99	156
มาก	47	14	109	170
มากที่สุด	16	5	31	52
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 14.929 \text{ Sig. (2- sided) } = .061$$

จากตาราง 44 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก ปานกลาง น้อย และมากที่สุด มีลักษณะการลงทุนซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ส่วน ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อยที่สุด คือ มีลักษณะการลงทุนซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อน สัญญาหมดอายุ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .061 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 45 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

บุคลิกภาพ รอบคอบ ระมัดระวัง	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทาง เทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและ ปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	-	4	-	4
น้อย	7	5	6	18
ปานกลาง	36	32	88	156
มาก	23	27	120	170
มากที่สุด	17	12	23	52
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 37.280^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 เมื่อพิจารณาอิทธิพลระหว่างบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมาก ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงมากที่สุด และปานกลาง คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางพื้นฐาน วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ในระดับความเป็นจริงน้อย คือ ใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มากที่สุด

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร,ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 จะวิเคราะห์ทั้งหมด 6 ด้าน คือ

1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

สมมติฐานที่ 3.1 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 46 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยด้าน ข้อมูลข่าวสาร	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินขั้นต่ำ ในการลงทุนมี ความเหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตรา ผลตอบแทน สูง	ทำกำไรได้ทั้ง ในตลาดขา ขึ้นและขาลง	ค่าธรรมเนียมใน การซื้อขายสัญญา ซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อ ขายหลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	6	1	11	-	18
น้อย	17	9	51	2	79
ปานกลาง	29	12	115	13	169
มาก	37	17	49	7	110
มากที่สุด	6	1	13	4	24
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 28.426^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .005$$

$$\text{Cramer's V} = .154$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของ

ตาราง 47 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	10	3	2	-	3	18
น้อย	48	11	11	-	9	79
ปานกลาง	97	24	33	10	5	169
มาก	51	23	19	8	9	110
มากที่สุด	4	1	8	1	10	24
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 61.047^* \quad \text{Sig. (2-sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .195$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 47 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มีจำนวนการฝากหลักประกัน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือจำนวนการฝากหลักประกัน 150,001-200,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก คือ จำนวนการฝากหลักประกัน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือจำนวนการฝากหลักประกัน 100,001-150,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ น้อย คือ จำนวนการฝากหลักประกัน 50,000-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ จำนวนการฝากหลักประกัน 100,001-150,000 บาท เท่ากับ 150,001-200,000 บาท จำนวนการฝากหลักประกัน

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .195 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 48 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	10	3	2	-	3	18
น้อย	48	11	11	-	9	79
ปานกลาง	97	24	33	10	5	169
มาก	51	23	19	8	9	110
มากที่สุด	4	1	8	1	10	24
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 61.047^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .195$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 48 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมา คือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก คือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ น้อย คือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ น้อยที่สุด คือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11 -20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ จำนวนมากกว่า 41 ครั้งขึ้นไปที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มากที่สุด คือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .195 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 49 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

ปัจจัยด้าน ข้อมูลข่าวสาร	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาด ที่ห้องค้าหลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	7	11	18
น้อย	7	43	29	79
ปานกลาง	19	49	101	169
มาก	19	28	63	110
มากที่สุด	6	7	11	24
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 28.014^* \quad \text{Sig. (2- sided) } = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .187$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก มากที่สุด และน้อยที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ น้อย คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .187 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 50 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ปัจจัยด้าน ข้อมูลข่าวสาร	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อน สัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	9	-	9	18
น้อย	20	6	53	79
ปานกลาง	49	5	115	169
มาก	42	5	63	110
มากที่สุด	4	9	11	24
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 51.933 * \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .255$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก และน้อย มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มากที่สุด คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญาหมดอายุ ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านข้อมูล

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .255 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 51 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

ปัจจัยด้าน ข้อมูลข่าวสาร	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและ ปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	5	3	10	18
น้อย	11	17	51	79
ปานกลาง	34	38	97	169
มาก	24	17	69	110
มากที่สุด	9	5	10	24
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 9.390 \quad \text{Sig. (2-sided)} = .310$$

$$\text{Cramer's V} = .108$$

จากตาราง 51 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของ

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .310 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 3.2 ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 52 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม	มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง	ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	2	2	-	-	4
น้อย	2	1	8	-	11
ปานกลาง	16	16	61	3	96
มาก	51	15	101	13	180
มากที่สุด	24	6	69	10	109
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 26.002^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .011$$

$$\text{Cramer's V} = .147$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 52 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่าพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก มากที่สุด และน้อย มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เท่ากับ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน เท่ากัน 2 ข้อ คือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม และ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .147 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 53 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	4	-	-	-	-	4
น้อย	6	1	3	-	1	11
ปานกลาง	53	21	16	4	2	96
มาก	128	18	21	3	10	180
มากที่สุด	19	22	33	12	23	109
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 100.964^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .251$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก และน้อย มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ มีจำนวน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .251 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 54 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	4	-	-	-	-	4
น้อย	6	1	3	-	1	11
ปานกลาง	53	21	16	4	2	96
มาก	128	18	21	3	10	180
มากที่สุด	19	22	33	12	23	109
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 100.964^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .251$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก และน้อย มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน รองลงมาคือ จำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ จำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ จำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .251 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 55 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์	ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	4	4
น้อย	-	-	11	11
ปานกลาง	7	41	48	96
มาก	31	65	84	180
มากที่สุด	13	28	68	109
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 26.002 * \text{Sig. (2- sided)} = .001$$

$$\text{Cramer's V} = .181$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก และมากที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้าน

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .181 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 56 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญาหมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	4	4
น้อย	1	-	10	11
ปานกลาง	15	6	75	96
มาก	73	6	101	180
มากที่สุด	35	13	61	109
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 32.572^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .202$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 56 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .202 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 57 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	2	-	2	4
น้อย	3	3	5	11
ปานกลาง	25	22	49	96
มาก	32	26	122	180
มากที่สุด	21	29	59	109
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 14.902 \quad \text{Sig. (2- sided) } = .061$$

$$\text{Cramer's V} = .136$$

จากตาราง 57 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มาก และปานกลาง ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มาก ที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค เท่ากับใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ส่วน วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค เท่ากับวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย คือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .061 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 3.3 ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 58 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

ด้าน สถานการณ์ ต่างประเทศ	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย ,จำนวนเงินขั้นต่ำ ในการลงทุนมี ความเหมาะสม	มีโอกาสได้ อัตราผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้ง ในตลาดขาขึ้น และขาลง	ค่าธรรมเนียมในการ ซื้อขายสัญญาซื้อ ขาย ต่ำกว่าซื้อขาย หลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	2	2	5	-	9
น้อย	4	14	17	3	38
ปานกลาง	61	18	133	17	229
มาก	28	6	84	6	124
มากที่สุด	95	40	239	26	9
รวม	2	2	5	400	400

$$\chi^2 = 41.175^* \text{ Sig. (2- sided) } = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .185$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 58 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่าพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลางมาก และมากที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม เท่ากับ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .185 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 59 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000-100,000 บาท	100,001-150,000 บาท	150,001-200,000 บาท	200,001-250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
น้อย	6	-	3	-	-	9
ปานกลาง	18	13	7	-	-	38
มาก	143	32	30	8	16	229
มากที่สุด	43	17	33	11	20	124
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 51.822^* \text{ Sig. (2- sided) } = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .208$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก และปานกลาง มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .208 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 60 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	-	-	-	-	-	-
น้อย	6	-	3	-	-	9
ปานกลาง	18	13	7	-	-	38
มาก	143	32	30	8	16	229
มากที่สุด	43	17	33	11	20	124
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 51.822^* \text{ Sig. (2- sided) } = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .208$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 60 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับ พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พฤติกรรม และการตัดสินใจลงทุน ในด้านด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก และปานกลาง มี จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ มีด้านจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขาย เฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนจำนวน ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับ อิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด และน้อย มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน รองลงมาคือ ด้านจำนวน 21 -30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อ เดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของ นักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ในระดับต่ำ โดยมีค่า สัมประสิทธิ์เท่ากับ .208 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 61 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

ด้านสถานการณ์ ต่างประเทศ	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดที่ห้อง ค้าหลักทรัพย์	ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่ การตลาดโดยใช้ โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	-	9
น้อย	-	-	9	38
ปานกลาง	3	15	20	229
มาก	36	77	116	124
มากที่สุด	12	42	70	9
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 11.946 \quad \text{Sig. (2- sided)} = .063$$

$$\text{Cramer's V} = .122$$

จากตาราง 61 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก และมากที่สุด ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ มากที่สุด รองลงมา คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ส่วนวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย คือ ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) เพียงวิธีเดียว

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .063 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 62 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ด้านสถานการณ์ ต่างประเทศ	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะ ภายใน 1 วัน (Day Trade)	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญา หมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของ สัญญา ก่อน สัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	-	9
น้อย	-	-	9	38
ปานกลาง	13	1	24	229
มาก	72	10	147	124
มากที่สุด	39	14	71	9
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 13.300^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .039$$

$$\text{Cramer's V} = .129$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 62 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปานกลาง มาก และมากที่สุด มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ น้อย คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .129 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 63 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน

ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	-	-	-	9
น้อย	5	-	4	38
ปานกลาง	8	4	26	229
มาก	41	44	144	124
มากที่สุด	29	32	63	9
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 15.106^* \quad \text{Sig. (2-sided)} = .019$$

$$\text{Cramer's V} = .137$$

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 63 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านสถานการณ์ต่างประเทศ กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก และมากที่สุด ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .019 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .137 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานที่ 3.4 ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

H_1 : ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 64 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่อ้างอิงกับดัชนี SET 50	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน				รวม
	ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม	มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง	ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง	ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์	
น้อยที่สุด	2	-	-	-	2
น้อย	1	-	9	-	10
ปานกลาง	19	16	74	3	112
มาก	59	15	97	13	184
มากที่สุด	14	9	59	10	92
รวม	95	40	239	26	400

$$\chi^2 = 31.313^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .002$$

$$\text{Cramer's V} = .162$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 64 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง มาก มากที่สุด และน้อย มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน คือ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม ส่วนเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย มีเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .162 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 65 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญา ซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับ ดัชนี SET 50	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน					รวม
	50,000- 100,000 บาท	100,001- 150,000 บาท	150,001- 200,000 บาท	200,001- 250,000 บาท	มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป	
น้อยที่สุด	2	-	-	-	-	2
น้อย	7	-	-	-	3	10
ปานกลาง	81	21	6	1	3	112
มาก	101	29	36	9	9	184
มากที่สุด	19	12	31	9	21	92
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 97.147^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .247$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 65 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนพบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก มีจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน คือ มีจำนวนการฝากหลักประกัน 50,001-100,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวนการฝากหลักประกัน 150,001-200,000 บาท จำนวนการ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเมื่อตัดสินใจลงทุนในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .247 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 66 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับ ดัชนี SET 50	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	1-10	11-20	21-30	31-40	≥ 41	
น้อยที่สุด	2	-	-	-	-	2
น้อย	7	-	-	-	3	10
ปานกลาง	81	21	6	1	3	112
มาก	101	29	36	9	9	184
มากที่สุด	19	12	31	9	21	92
รวม	210	62	73	19	36	400

$$\chi^2 = 97.147^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = .247$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนพบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ มีจำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด รองลงมาคือ มีจำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน รองลงมาคือ จำนวน 11-20 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 21-30 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน รองลงมาคือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย มีจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน คือ จำนวน 1-10 ครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน รองลงมาคือ จำนวนมากกว่า 41 ครั้งขึ้นไปที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ส่วน

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .247 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 67 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET 50	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด			รวม
	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์	ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)	ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์	
น้อยที่สุด	-	-	2	2
น้อย	1	5	4	10
ปานกลาง	9	43	60	112
มาก	25	64	95	184
มากที่สุด	16	22	54	92
รวม	51	134	215	400

$$\chi^2 = 10.540 \quad \text{Sig. (2- sided) } = .229$$

$$\text{Cramer's V} = .115$$

จากตาราง 67 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบ

เมื่อทดสอบด้วย ค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .229 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนีSET50 ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนีSET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 68 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET 50	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด			รวม
	ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน	ซื้อ-ขายแบบ ถือ สัญญาจนสัญญาหมดอายุ	ซื้อ-ขายแบบ ปิด สถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ	
น้อยที่สุด	-	-	2	2
น้อย	7	-	3	10
ปานกลาง	31	8	73	112
มาก	67	10	107	184
มากที่สุด	19	7	66	92
รวม	124	25	251	400

$$\chi^2 = 16.264^* \quad \text{Sig. (2- sided)} = .039$$

$$\text{Cramer's V} = .143$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 68 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง มาก และมากที่สุด มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade) มากที่สุด รองลงมาคือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ ส่วนประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด คือ มีลักษณะการลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ

เมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติ Chi-Square Test (χ^2) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .143 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 69 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุน

ด้านผลิตภัณฑ์ สัญญาซื้อขาย ล่วงหน้าอ้างอิงกับ ดัชนี SET 50	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุน			รวม
	ใช้การวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐาน	ใช้การวิเคราะห์ทาง เทคนิค	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ ปัจจัยพื้นฐานและ ปัจจัยทางเทคนิค	
น้อยที่สุด	2	-	-	2
น้อย	6	-	4	10
ปานกลาง	24	18	70	112
มาก	29	37	118	184
มากที่สุด	22	25	45	92
รวม	83	80	237	400

$$\chi^2 = 26.195 \text{ Sig. (2- sided) } = .001$$

$$\text{Cramer's V} = .181$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 69 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 กับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุน พบว่า พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาก และมากที่สุด ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจปานกลาง คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อย คือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน มากที่สุด รองลงมาคือ ใช้วิธีการทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค ส่วนวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดใน การตัดสินใจลงทุนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี

เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ Cramer's V พบว่า ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนในระดับต่ำ โดยมีสัมประสิทธิ์เท่ากับ .181 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Chi-Square Test (χ^2) เพื่อทดสอบสมมติฐานถึงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ซึ่งตัวแปรต้นคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ ยอมรับความเสี่ยงได้ดี เชื่อมั่นในตนเอง ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ รอบคอบระมัดระวัง และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ได้แก่ ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานในลักษณะตารางสรุปผล ดังนี้

ตาราง 70 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
1.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 70 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1.2	ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ	
1.	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.	ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร	
2.1	บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ	
1.	เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.	จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.	จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน	สอดคล้องกับสมมติฐาน
4.	วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5.	ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6.	วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 70 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
2.2 บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.3 บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2.4 บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจ		สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 70 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
3. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร,ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
3.1 ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

ตาราง 70 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
3.3 ปัจจัยด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3.4 ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร		
พฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุน คือ		
1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
2. จำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
3. จำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน		สอดคล้องกับสมมติฐาน
4. วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด		ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
5. ประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด		สอดคล้องกับสมมติฐาน
6. วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน		สอดคล้องกับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิง กับดัชนี SET50 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ เหตุผลในการตัดสินใจ เชื้อมั่นในตนเอง รอบคอบระมัดระวัง และยอมรับความเสี่ยงได้ดี และปัจจัยในด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ และด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ปรับปรุง พัฒนาและวางแผนกลยุทธ์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนต่อความรู้ความเข้าใจในการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในตลาดตราสารอนุพันธ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร , ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

วิธีการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุน ในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ในตลาด TFEX

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักลงทุนที่เคยลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาที่เคยลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50 ตลาด TFEX คำนวณโดยใช้สูตร Infinite population กรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (นราศรี ไววนิชกุล; และ ชูศักดิ์ อุดมศรี. 2542: 104) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ได้ขนาดของตัวอย่างเท่ากับ 400 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) มีขั้นตอนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้บริษัทที่มีมูลค่าซื้อขาย 10 อันดับแรก จากทั้งหมด 36 บริษัท ได้แก่ บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป(ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท ทรินิตี้ โพลาริส ฟิวเจอร์ส จำกัด, บริษัทหลักทรัพย์ เคจีไอ (ประเทศไทย) จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ภัทร จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ เอเชียพลัส จำกัด(มหาชน), บริษัทหลักทรัพย์ ซีมีโก้จำกัด(มหาชน), บริษัท อยุธยา ดิรฟิวทีฟส์ จำกัด

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทจำนวนเท่าๆ กัน บริษัทละ 40 ชุด

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลที่ได้เลือกไว้แล้วในขั้นที่ 2

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารทางวิชาการ ตำราหนังสือต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ทบทวนวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อใช้ในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
5. นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Alpha Cronbach Coefficient)
7. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้
 - 1.1 หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
 - 1.2 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
 - 1.3 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมในแต่ละบริษัทที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงให้นักลงทุนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามก่อนแจกแบบสอบถาม และรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 400 ชุด

2.2 นำข้อมูลฉบับที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์มาทำการลงรหัส เพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดังนี้

การจัดทำข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการของ (α – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
3. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistic Package for Social Sciences) for Windows version 15 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลและการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปร แล้วคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic)
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสิทธิภาพลงทุน เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50
2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อทดสอบสมมุติฐานแต่ละข้อ โดยใช้สถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ ดังนี้

ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่า Chi-square ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร, ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง, ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.25 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.75 มีสถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 58.50 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.25 เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 38.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.25 และมีประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 น้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 71.00

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

นักลงทุนให้ระดับความเป็นจริงด้านบุคลิกภาพโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาในแต่ละบุคลิกภาพของนักลงทุน ได้ดังนี้

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองและบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง นักลงทุนให้ระดับความเป็นจริงด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และ 3.62 ตามลำดับ ส่วนบุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี นักลงทุนให้ระดับความเป็นจริงด้านบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ได้ดังนี้

ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร

ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 เมื่อพิจารณาในแต่ละแหล่งข้อมูลข่าวสาร ได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลข่าวสารจากสื่อหนังสือพิมพ์ และจากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.57 ตามลำดับ

แหล่งข้อมูลข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ และจากสื่อวิทยุ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และ 2.93 ตามลำดับ

แหล่งข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง

ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมืองโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาในแต่ละภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ได้ดังนี้

ความมั่นคงทางด้านการเมืองและนโยบายของภาครัฐ มูลค่าซื้อ-ขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ อัตราการเจริญเติบโตทางด้านการเศรษฐกิจ (GDP) และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 3.89 3.79 และ 3.49 ตามลำดับ

ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ

ด้านสถานการณ์ต่างประเทศโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาในแต่ละสถานการณ์ต่างประเทศ ได้ดังนี้

ภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศ และการปรับตัวขึ้น/ลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 4.02 ตามลำดับ

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ ได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่ List อยู่ใน SET50 Index เช่น กำไรสุทธิ ,เงินปันผล สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 สามารถทำกำไรทั้งขาขึ้นและขาลง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีสภาพคล่อง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นสัญญาทางการเงินที่มีอายุจำกัด หลักประกันขั้นต่ำที่กำหนด (Initial Margin 50,000 บาทต่อสัญญา) และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นตราสารที่เป็นภาระผูกพัน นักลงทุนให้ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93, 3.83, 3.79, 3.67, 3.66 และ 3.60 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

นักลงทุนส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนโดยให้เหตุผลว่าทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.75 ฝากหลักประกัน 50,000 – 100,000 บาท เมื่อตัดสินใจลงทุน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน 1-10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.25 วิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุดคือ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 53.75 ลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.75 และนักลงทุนใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคมากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน คิดเป็นร้อยละ 59.25

นักลงทุนมีการตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72

นักลงทุนมีการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบความสัมพันธ์ทางด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 1.2 พบว่า ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ในขณะที่ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุนด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบความสัมพันธ์ทางปัจจัยด้านบุคลิกภาพ มีดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 พบว่า บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 2.2 พบว่า บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 2.3 พบว่า บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 2.4 พบว่า บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ในขณะที่บุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้าน เหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานข้อที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบความสัมพันธ์ทางปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร,ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3.2 พบว่า ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ที่ระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 3.3 พบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ต่างประเทศ ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ในขณะที่ปัจจัยด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สมมติฐานที่ 3.4 พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด ในขณะที่ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน พบว่า นักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท มีประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 น้อยกว่า 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติมา เจริญจิตร (2548) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาทต่อเดือน

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมและการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่ตัดสินใจลงทุนโดยให้เหตุผลว่า ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลงสำคัญที่สุด มีการฝากหลักประกัน 50,000 – 100,000 บาท เมื่อตัดสินใจลงทุน ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน 1-10 ครั้ง ใช้วิธีซื้อ/ขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์มากที่สุด มีลงทุนแบบซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ มากที่สุด ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิคมากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน มีการตัดสินใจเลือกลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น และการบอกต่อการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับค่อนข้างเพิ่มขึ้น เหมือนดังที่โสภณดี เลิศมนัสชัย กล่าวว่า “มีนักลงทุนถึง 65% ซื้อขายหุ้นผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดอย่างเดียว”(2552: ออนไลน์)

3. ผลการศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ในด้านเหตุผลในการตัดสินใจ ด้านเชื่อมั่นในตนเอง และด้านบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง พบว่านักลงทุนมีบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านยอมรับความเสี่ยงได้ดี พบว่านักลงทุนมีบุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จรูญรังสี (2546) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าสำหรับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ นักลงทุนส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพ ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มากที่สุด รองลงมา คือมีความรอบคอบระมัดระวัง

4. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร นักลงทุนได้ให้ความสำคัญต่อ ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ และด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จรูญรังสี (2546) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

5. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา วชิศักดิ์สิทธิ์ (2551) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะการตัดสินใจและพฤติกรรมนักลงทุนทั่วไปต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่างกัน มีพฤติกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ด้านมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยและด้านจำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองโดยเฉลี่ย โดยนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 15,000 บาท มีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยกว่านักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ย 15,001-25,000 บาท 25,001-35,000 บาท และ 35,000 บาทขึ้นไป เนื่องจากนักลงทุนที่มีรายได้น้อยมีกำลังซื้อที่มีจำกัดมากกว่า นักลงทุนที่มีรายได้สูง ทำให้นักลงทุนที่มีรายได้สูงมีมูลค่าในการซื้อขายหลักทรัพย์มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ต่ำ

ส่วนด้านประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา เจริญจิตร (2548) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ต่างกัน มีความตั้งใจที่จะซื้อขายหลักทรัพย์แตกต่างกัน

6. ผลการศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากบุคลิกภาพ เป็นสิ่ง

บุคลิกภาพยอมรับความเสี่ยงได้ดี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน และด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน

บุคลิกภาพใช้เหตุผลในการตัดสินใจ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานครในทุกด้าน และบุคลิกภาพรอบคอบระมัดระวัง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จรูญรังสี (2546) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคลิกภาพกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย และสอดคล้องกับทฤษฎี Five-Way Model ของ Bailard, Bieł & Kaiser ซึ่งนักลงทุนที่มีบุคลิกภาพกล้าเสี่ยง (ชอบผจญภัย) มักใช้ความเชื่อมั่นในตัวเองสูงเป็นผู้มีความสุขในการตัดสินใจ ใช้ชีวิตอยู่กับความไม่แน่นอน และเมื่อต้องตัดสินใจ ก็จะหุนหันพลันแล่น ไม่ค่อยจะคิดให้รอบคอบ มักเป็นนักลงทุนที่ต้องการลงทุนแบบมุ่งหวังผล คือ ชอบความเสี่ยงมากกว่าความมั่นคงของเงินที่ลงทุน โดยมีความเห็นว่าถ้าเงินลงทุนต้องสูญไป ก็สามารถสร้างใหม่ได้ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าถ้านักลงทุนที่มีบุคลิกภาพกล้าเสี่ยงมากขึ้น ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ก็จะสั้นลง

7. ผลการศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร,ด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง,ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ, ด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับ

ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านวิธีที่ใช้ซื้อ/ขายมากที่สุด และด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด

ปัจจัยด้านสถานการณ์ต่างประเทศ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน และ

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร ในด้านเหตุผลสำคัญที่สุดที่เลือกตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนการฝากหลักประกันเพื่อลงทุนเมื่อตัดสินใจลงทุน ด้านจำนวนครั้งที่ซื้อ/ขายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านประเภทลักษณะการลงทุนที่มากที่สุด และด้านวิธีการวิเคราะห์ที่ใช้มากที่สุดในการตัดสินใจลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุพร จรูญรังสี(2546) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงของภาวะการเมืองตลอดเวลา ประกอบกับ ในช่วงระยะเวลานี้ นั้น ภาวะการเมืองในต่างประเทศก็ค่อนข้างจะไม่สงบ เป็นสาเหตุทำให้ ผู้ที่ให้ความสำคัญปัจจัยด้านการเมืองมาก มีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์สั้น

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ที่อ้างอิงกับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร พบว่า

โดยปกติผู้เข้ามาลงทุนในตลาดอนุพันธ์ ที่เป็นทั้งนักลงทุนระยะสั้น และระยะยาว ต่างมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือทำกำไรจากการลงทุน การวิเคราะห์ขั้นพื้นฐาน (Fundamental Analysis) เพื่อศึกษาถึงฐานะการเงินและสภาพดำเนินงานของบริษัทที่จะลงทุนในช่วงเวลาที่ผ่านมากับการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาหุ้น และปริมาณหุ้นที่ซื้อขายในตลาดเป็นสิ่งจำเป็นต่อการตัดสินใจลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาให้มันน้อยที่สุด และถึงแม้ว่าการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานและการวิเคราะห์ด้านเทคนิคจะต้องมีควบคู่กันไปในการตัดสินใจลงทุนหรือซื้อขายหุ้น ทว่า นักลงทุนก็ยังต้องอาศัยข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับคุณสมบัติของหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ราคาหลักทรัพย์ ฯลฯ ประกอบการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจซื้อและขายหลักทรัพย์ในราคาที่ได้กำไรตามที่คาดหวัง ดังนั้นแหล่งข่าวสาร (Source) ประเภทสาระแห่งข่าวสาร (Message) และข่าวสารรูปแบบของสื่อ (Media) จะมีผลอย่างสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุน ซึ่งกล่าวได้ว่าระบบการสื่อสารมีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์กับผู้รับข่าวสาร ซึ่งหมายถึงนักลงทุน

ดังนั้นบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์ ควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ เผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ (Education and Public Relations) เกี่ยวกับอนุพันธ์เป็นมาตรการสำคัญที่ดำเนินการ โดยใช้กลยุทธ์ทางการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อให้เข้าถึงผู้ลงทุนกลุ่มเป้าหมายทั้งที่เป็นสถาบันและผู้ลงทุนทั่วไป รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับอนุพันธ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ผ่านทางกิจกรรมสัมมนา และการเผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง สร้างความเข้าใจในการลงทุนให้แก่นักลงทุน สนับสนุนการลงทุนในระยะปานกลาง และระยะยาวเพิ่มมากขึ้น เพื่อความเสถียรภาพของตลาดหุ้นในประเทศ บริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัทหลักทรัพย์ ควรให้ความสำคัญกับนักลงทุนทั้งในกรุงเทพมหานครและนักลงทุนทั่วไปในประเทศ เพื่อสนับสนุนให้ประชากรในประเทศเข้ามาลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ของประเทศให้มากขึ้น

ด้านปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนที่เป็นเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ สถานภาพโสด และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001-40,000 บาท และมีประสบการณ์ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 น้อยกว่า 1 ปี

จากผลการวิจัย จะพบว่านักลงทุนยังมีอยู่อย่างจำกัดเฉพาะบางกลุ่ม และประสบการณ์ในการลงทุนน้อยกว่า 1 ปี ซึ่งทางบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท

ด้านปัจจัยบุคคลิกภาพ

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนในกรุงเทพมหานครมีความกล้าเสี่ยงในระดับปานกลาง มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก ใช้เหตุผลในการตัดสินใจในการลงทุนมากและมีความรอบคอบระมัดระวังในการลงทุนมาก จากบุคลิกภาพดังกล่าวอาจเกิดจากความผันผวนของเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ ทำให้นักลงทุนมีความระมัดระวังมากขึ้น หรืออาจเกิดจากนักลงทุนอาจไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ แล้วเข้ามาลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงดัชนี SET50 และเกิดผลขาดทุน ดังนั้นบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สามารถนำข้อมูลไปศึกษาและร่วมมือกับบริษัทหลักทรัพย์ โดยจัดสัมมนาให้ความรู้แก่นักลงทุนให้เข้าใจ ก่อนตัดสินใจเข้ามาลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงดัชนี SET50

ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ/ขาย

จากผลการวิจัย พบว่านักลงทุนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับภาวะเศรษฐกิจและภาวะการเมืองในการตัดสินใจซื้อ/ขาย มาก ซึ่งรัฐบาลในปัจจุบันควรรักษาเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ เพราะหากมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง จะส่งผลต่อเสถียรภาพของตลาดทุนในประเทศ

ในส่วนของผลิตภัณฑ์สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 นักลงทุนในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญมากเช่นกัน ในด้านของประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ดังนั้นบริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จึงควรกำหนดกลยุทธ์และการกิจในการดำเนินงานด้านต่างๆ ในเรื่องของผลิตภัณฑ์(Product) โดยการจัดให้มีสินค้าหรืออนุพันธ์ที่มีคุณภาพและหลากหลายเพิ่มขึ้น เช่น SINGLE STOCK FUTURES ในปัจจุบันมี PTT PTTEP BANPU BBL KTB SCB KBANK BAY LH QH ITD TTA SCC ADVANC เท่านั้น ดังนั้นหากมีการเพิ่มจำนวน SINGLE STOCK FUTURES เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกแก่นักลงทุน และให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ลงทุน โดยประเภทและชนิดของอนุพันธ์ที่มีความหลากหลายที่เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างสภาพคล่อง และสนับสนุนให้ราคาซื้อขายมีประสิทธิภาพ เกิดความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้ลงทุน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

1. ควรศึกษาพฤติกรรมในด้านอื่นๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนในการลงทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 หรือ ความคิดเห็นของนักลงทุน ที่มีต่อระบบของตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาตลาดทุนให้มีความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพต่อไปในภายภาคหน้า
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักลงทุนระหว่างนักลงทุนที่อยู่ต่างจังหวัดและในกรุงเทพมหานคร
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวโน้มในการลงทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ในอนาคต
4. ควรทำการศึกษารายกรณีของนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จในการลงทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

บรรณานุกรม

- กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2550). *เงินทองต้องใส่ใจ เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2548). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*.
พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2546). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). *หลักสถิติ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศริน เกาะดี. (2540). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ-ขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน
ในตลาดหลักทรัพย์ในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2539). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). *การลงทุน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุตินา เจริญจิตร. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทยของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ:
เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- นิธิต หัตถการุณย์. (2548). *พฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุนประเภทบุคคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นราศรี ไวนิชกุล; และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2546). *หลักการลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร ชุมทรัพย์, ศาสตราจารย์. (2544). *หลักการลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน. *ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (2549).
แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับตราสารอนุพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

- สุเทพ เจริญวรรณ. (2538). การศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สุพร จรูญรังษี. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ
นักลงทุนทั่วไปในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภาวดี เลิศมนัสชัย. (2552, 25 กุมภาพันธ์). เปิดโลกการเงิน. กรุงเทพธุรกิจ.
สืบค้นเมื่อ 18 มิถุนายน 2552,
จาก <http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2009q1/2009february25p3.htm>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ:
วิสิทธิ์พัฒนา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- — —. (2547). การวิจัยตลาด. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- อุดม เนตรรัตนากุล. (2551). ความพึงพอใจ และแนวโน้มการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของ
นักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

<http://www.set.or.th>

<http://www.settrade.com>

<http://www.tfex.co.th>

<http://www.tsi-thailand.org>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืน
กับดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

เรียน : ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำเพื่อประโยชน์ในการจัดทำสารนิพนธ์ ของนิสิตปริญญาโท
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับ
ดัชนี SET50 ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านฯ กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม ซึ่งในการตอบ
แบบสอบถามครั้งนี้ ท่านจะไม่ได้รับผลกระทบในทางเสียหายแต่ประการใด และการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัย
จะนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น จึงขอขอบพระคุณท่านฯ ที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ โดยแบบสอบถาม
ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

คำแนะนำกรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านเลือกกว่าเหมาะสมหรือตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ 31-40 ปี
☐ 41-50 ปี ☐ 51-60 ปี
☐ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ ☐ โสด ☐ สมรส / อยู่ด้วยกัน ☐ หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ ☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว / เจ้าของกิจการ ☐ อื่นๆ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ☐ 20,001-40,000 บาท
☐ 40,001-60,000 บาท ☐ 60,001-80,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 80,001 ขึ้นไป
7. ประสบการณ์การลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ยั่งยืนกับดัชนี SET50 ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ ระหว่าง 1-2 ปี ☐ มากกว่า 2 ปีขึ้นไป

8. ปัจจุบันท่านมีการลงทุนในตราสารประเภทใดบ้าง

- ☐ ลงทุนในหลักทรัพย์
- ☐ ลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50
- ☐ ลงทุนทั้งในหลักทรัพย์ และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ท่านให้คะแนนบุคลิกภาพของท่านในด้านต่อไปนี้ได้อย่างไร

บุคลิกภาพ	ระดับความเป็นจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ยอมรับความเสี่ยงได้ดี					
2. เชื่อมั่นในตนเอง					
3. ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ					
4. รอบคอบระมัดระวัง					

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50

ท่านให้ระดับความสำคัญมาก / น้อย สำหรับปัจจัยต่อไปนี้ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50	ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับดัชนี SET50					
1. จากสื่อวิทยุ					
2. จากสื่อโทรทัศน์					
3. จากสื่อหนังสือพิมพ์					
4. จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์					
5. จากเพื่อน ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่น					
ด้านภาวะเศรษฐกิจ / ภาวะการเมือง					
6. อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก					
7. อัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ(GDP)					
8. มูลค่าซื้อ-ขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ					
9. ความมั่นคงทางการเมืองและนโยบายของภาครัฐ					
ด้านสถานการณ์ต่างประเทศ					
10. ภาวะเศรษฐกิจในต่างประเทศ					
11. การปรับตัวขึ้น/ลง ของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50	ระดับอิทธิพลต่อการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผลิตภัณฑ์-สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50					
12. ปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่ List อยู่ใน SET50 Index เช่น กำไรสุทธิ เงินปันผล					
13. หลักประกันขั้นต่ำที่กำหนด (Initial Margin 50,000 บาทต่อสัญญา)					
14. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นสัญญาทางการเงินที่มีอายุจำกัด					
15. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เป็นตราสารที่เป็นภาระผูกพัน					
16. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 สามารถทำกำไรทั้งขาขึ้นและขาลง					
17. สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 มีสภาพคล่อง					

ตอนที่ 4 การตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

โปรดตอบหรือทำเครื่องหมายลงในช่องตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เหตุผลสำคัญที่สุดที่ท่านเลือกตัดสินใจลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

- ☐ ใช้เงินลงทุนน้อย , จำนวนเงินขั้นต่ำในการลงทุนมีความเหมาะสม
☐ มีโอกาสได้อัตราผลตอบแทนสูง
☐ ทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาขึ้นและขาลง
☐ ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายสัญญาซื้อขาย ต่ำกว่าซื้อขายหลักทรัพย์
☐ อื่น ๆ

2. เมื่อท่านตัดสินใจลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ท่านฝากหลักประกันเพื่อลงทุนจำนวนเท่าใด

- ☐ 50,000-100,000 บาท ☐ 100,001-150,000 บาท
☐ 150,001-200,000 บาท ☐ 200,001-250,000 บาท
☐ มากกว่า 250,001 บาทขึ้นไป

3. จำนวนครั้งที่ท่านซื้อ/ขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 เฉลี่ยต่อเดือน

- ☐ 1-10 ครั้ง ☐ 11-20 ครั้ง
☐ 21-30 ครั้ง ☐ 31-40 ครั้ง
☐ มากกว่า 41 ครั้งขึ้นไป

4. ท่านซื้อ/ขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 ผ่านบริการของโบรกเกอร์ โดยวิธีใดมากที่สุด

- ☐ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ห้องค้าหลักทรัพย์
- ☐ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading)
- ☐ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดโดยใช้โทรศัพท์

5. ลักษณะการลงทุนของท่านเป็นแบบประเภทใดมากที่สุด

- ☐ ซื้อ-ขายแบบ เปิด-ปิด สถานะภายใน 1 วัน (Day Trade)
- ☐ ซื้อ-ขายแบบ ถือสัญญาจนสัญญาหมดอายุ
- ☐ ซื้อ-ขายแบบ ปิดสถานะของสัญญา ก่อนสัญญาหมดอายุ

6. ในการตัดสินใจลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

ท่านเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์แบบใดมากที่สุด

- ☐ ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน
- ☐ ใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค
- ☐ ใช้ทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยทางเทคนิค

7. ท่านคิดว่าในอนาคตท่านจะลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 อย่างไร

ลงทุนแน่นอน _____: _____: _____: _____: _____ ไม่ลงทุนแน่นอน

(5) (4) (3) (2) (1)

8. ท่านจะบอกต่อเพื่อนหรือคนรู้จักของท่านให้มาลงทุนใน สัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50 หรือไม่

บอกต่อแน่นอน _____: _____: _____: _____: _____ ไม่บอกต่อแน่นอน

(5) (4) (3) (2) (1)

9. ข้อเสนอแนะหรือปัญหาที่พบ เกี่ยวกับการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้าอ้างอิงกับดัชนี SET50

*** ขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ***

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาวร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผศ.ดร.เพชรรัตน์ มีสมบุญพันธุ์พูนสุข	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพิมพ์ลดา พัฒนะวราโรจน์
วันเดือนปีเกิด	6 มีนาคม 2519
สถานที่เกิด	พังงา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1550 ชั้น 4 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ มักกะสัน ราชเทวี กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด 1/3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทหลักทรัพย์ ยูไนเต็ด จำกัด(มหาชน)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรี สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2552	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ